

I.C.S.M. 1224-7510

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE SI INFORMARE

Anul II ◇ nr. 1-3 ◇ ianuarie-martie 1997
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

CRONICĂ LITERARĂ

Octavian Pop

Probleme de practică juridică
în materia circumstanțelor
agravante.

Editura Ando Tours
Timișoara 1996, p. 56.

Cartea autorului Octavian Pop, apare în Timișoara fiind a șasea lucrare din colecția juridică, fiind prefațată de procuror Gheorghe Ciobanu.

Cartea este structurată în cinci capitol, prefață și o vastă bibliografie.

În prefață procuror Gheorghe Ciobanu consemnată: "În lucrarea de față autorul a exprimat numeroase și valoroase idei noi, concluzii originale care deschid perspective înnoitoare în gândirea juridică penală și în practică de aplicare a legii penale. Lucrarea se bazează pe practica juridică în materie, cunoscută pentru unele probleme ivite, în aplicarea legii, ceea ce constituie un instrument eficient în stabilirea pedepselor pentru fiecare caz în parte."

Capitolul I "Individualizarea răspunderii penale și a sancțiunilor" umărește rolul și locul individualizării în cadrul poliției penale, formele de individualizare, individualizare legală, individualizare juridică, individualizarea administrativă.

Autorul afirnă, instanță, cunoscând infracțiunea în concret, personalitatea infractorului, contribuția acestuia la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală și imprejurimile în care acesta a fost săvârșit, poate evalua pericolul social concret, real al acestuia, față de care constată o anumită răspundere și în funcție de aceasta aplică o sancțiune de o anumită specie (când legenă prevede pentru aceeași infracțiune pedepse alternative) și pe o durată (cuantum) corespunzătoare".

Capitolul II este intitulat: "Individualizarea juridică" și are subcapitolele:

1. Criterii generale ale individualizării judiciare; 2. Sfera de aplicare a criteriilor de individualizare; 3. Folosirea criteriilor de individualizare. În primul subcapitol autorul fixează dispozițiile părții generale a Codului penal. Limitele de pedeapsă fixate în partea specială a Codului Penal și în Legile speciale; Gradul de pericol

practică judiciară în materia circumstanțelor agravante".

Tot ce există sub cer trebuie să se supună aceleiasi legi.

Autorul a folosit o vastă bibliografie, cărți și reviste de specialitate, culegeri de decizii ale Tribunalului Suprem 1969-1986; Dictionar enciclopedic 1993

Considerăm că lucrarea de față aduce ceva nou în domeniul problemelor de practică judiciară constituiră puncte de reper în literatura de specialitate.

Maior CONSTANTIN RĂDULESCU

Octavian Pop
Exigențele sociale și legea
penală

Editura Ando Tours
Timișoara 1996, p. 60.

Din colecția juridică, "Exigențele sociale și legea penală" autor Octavian Pop, este a cincea carte care pune la îndemână specialiștilor, a studenților de drept și a oricărui cititor, valențe noi în domeniul juridic.

"Autorul acestei lucrări, intitulată sugestiv - «Exigențele sociale și legea penală» - ne arată că în cadrul oricărei societăți sunt valabile valorile sociale fundamentale ce necesită și apărare în limitele unui cadru specific urmărindu-se convertirea în realitate a unui ideal: sentimentul de dreptate - spune colonel Ion Gârleanu în "Cuvânt înainte".

Lucrarea este structurată în două capitole. Capitolul I: "Caracterul penal al faptei", cu subcapitolul "cauzele care înălță caracterul penal al faptei" și capitolul II "Legitimă apărare" cu subcapitolele:

CRONICĂ LITERARĂ

1. Istorice reglementării legitimităi apărări; 2. Generalitate; 3. Noțiune și caracterizare; 4. Condițiile legitimităi apărări. Este foarte bine documentată având 100 de trimiteri la bibliografie selectivă precum M. Basarab - Drept penal Tribunal Suprem sect. pen. etc.

Autorul arată că o fapă concretă săvârșită de o persoană are caracter penal când ea întrunește toate condițiile pentru a fi încadrată în vreuna din dispozițiile care stabilesc conținutul faptelor prevăzute de legea penală. Autorul scoate în evidență cercetarea și constatarea caracterului penal al faptei, apoi operațiile care implică dubla examinare: trăsăturile esențiale pentru existența infracțiunii, sau dacă nu cumva există vreo cauză și atrage implicit lipsa caracterului penal și, examinarea privitor la existența vreunei cauze ce ar exclude eficiență juridică.

Autorul arată, cauzele care înălță caracterul penal al faptei care, nu trebuie să fie confundate cu cauzele care înălță răspunderea penală sau consecințele condamnării, apoi cauzele care trebuie să fie confundate cu cauzele de nepeudeapsă (cauze de imputitate, cauze care apără de peudeapsă); apoi cauze care atrag nepeudeapsă ce nu are efect asupra existenței infracțiunii și a răspunderii penale. Autorul analizează apoi cadrul cauzelor care înălță caracterul penal al faptei și în raport cu trăsătura esențială le grupează în trei categorii: cauze care privesc trăsătura esențială a pericolului social, cauze care privesc trăsătura esențială a vinovăției; cauze care privesc trăsătura esențială a prevederii faptei de legea penală.

Diana Niculescu în cartea "Popas în amoniu timpului" nota: "cartea Exigențe sociale și legea penală" autor Octavian Pop urmărește un ideal precis: sentimentul de dreptate, în complexitatea relațiilor sociale și a normelor penale apare raportul dintre voiația societății și voiația membrilor ei în raport juridic, în care statul pretinde o anumită conduită destinaților care au obligația conformării. Se analizează reperele istorice ale dispozițiilor în evoluția istorică a dreptului penal, apoi legislațiile moderne. În capitolul doi: "Legitima apărare", autorul lucrării evidențiază istoricul reglementărilor legitimităi apărării în diverse orânduri, precum și în dreptul vechi românesc, aplicând în fiecare caz căte un exemplu concret, motivatia și note juridice în conformitate cu codurile penale".

Autorul evidențiază în capitolul II și generalitate referitoare la cadrul relațiilor sociale - umane când se pot ivi anumite situații de conflicte, de ciocnire de interes. Autorul remarcă (p. 26) "umanismul fiind una din trăsăturile fundamentale ale dreptului penal, instituție legitime apărare capată o adevărată reglementare în dispozițiile actualului Cod penal român".

Un spațiu apreciabil este destinat în capitolul II condițiilor legitime apărării, care

potrivit dispozițiilor din art. 44 trebuie să fie înălțate pentru ca să existe apărare: un atac material, direct imediat și injurios îndreptat contra persoanei sau a drepturilor lui, ori împotriva unui interes public; crearea unui pericol grav, săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, pentru înălțarea atacului, apărarea să fie proporțională cu gravitatea a pericolului și cu imprejurările în care s-a produs atacul.

Se evidențiază, de asemenea condițiile referitoare la atac, la apărare precum și efectele legitimităi apărării.

Colonel Ion Gărleanu în "Cuvânt înainte consemnează" .. o fapă în raport cu legea penală este ori infracțiune ori fapă licită, o zonă neutră nepotrivită... fragarea la răspundere penală și sanctio-narea celor vinovați de încălcarea legii se justifică pe considerația că având posibilitatea reală a unei comportări pe linia exigențelor sociale, acestia dând preferință unor porniri antisociale au ales deliberal comportarea de violare a legii".

Legile dobândesc autoritate prin posesiunea și autoritate, atunci când opinia publică transmite suflul vietii celor scrise pe bucată de hârtie. Ele trebuie să scăză și înălță.

Considerăm că autorul Octavian Pop prin această carte aduce o eficace contribuție legislatiei în vigoare, îmbogățind astfel literatura de specialitate.

căpitän MARIN NICOLAE

Octavian Pop
Amintiri de viață - nuvele
Editată de Centrul de Reeducare Găești
1996, p. 148.

Romanul Amintiri de viață autor Octavian Pop ne propune o serie de nuvele de fapt, cu mare încârcătură emotională, diferențe genuri de a spune refugiu în "iubiri", emoții, încurcătură, răsete, obligații, cupluri

zdruncinale, eforturi, impresii, întransigente, note dramatice, liantele întâmplărilor derulate prin față privinții, a gândurilor, a povestirilor cu diverse personaje conflictuale sau cu personaje romantice, sau cu refugiu de personaje sau cu imaginația unei autor desăvârșite.

Romanul cuprinde șase nuvele și anume: "Nuntă în Karavachia", "Continuum", "Week-end cu Clara", "În august", "La Prandit", "Capul de somn".

Într-o formă artistică reușită "Nuntă în Karavachia" derulează amintiri din viața unor soldați, peripețiile, nopțile de la postul de pază, controalele celor în măsură, alarmă în exercițiu, toate conjugale cu "suplimentul iubirii Rozei" în adevărată intrupare instantanee a înținericului, blocajul de chinul și zâmbetul perfid al unor pușcoaice, dar și înrumusele drăcească."

Din finalul nuvelei se poate observa că de fapt este o poveste ce se-a derulat în urma unei judecăți civile înaintate de reclamanta C. S. contra părätului RD, și modul de procedură în dispuñerea Judecătoriei, văzută din exterior. Nuvelei îi se atribuie o treime din roman și are un epilog foarte frumos. Natura care la parțea evenimentele este frumos ilustrată "Pustiul a anunțat pește răsărit un zâbranic de fum gălbui... Soarele se zbate, parcă să scape din strânsație dar nouă acela sporește inversunat ridicându-se mereu și acoperindu-i față..."

Cea de a doua nuvelă "Continuum" vine să completeze pe prima și autorul descrie evenimentele dintr-o fortăreață, descrie fapte pline de haz petrecute de "x persoane" și bârfele lor în cei zece ani de carieră arheologică strălucitoare. Sunt descrise tot felul de amănunte de maximă tensiune, fete frumoase cu comunicare superbă, încăpătări și contraziceri, invitații și imbrățișări, toate concepute în ceata dimineații după umbra de nesomn, ca după belje cu o naivitate aproape inconsistentă.

"Week-end cu Clara" după cum și titlul o spune descrie un aranjament de găzduire într-un miez de noapte într-o cabană... unde nu oricine are acces, o petrecere - un week-end la o cabană de vânătoare. Drumul în doi cu mașina, imaginile consecutive ale lor care vin din negru compact al pădurii, deplasarea parcă a iureșului de frunze învălmăsite și a copacilor sărăciniind ca smulși din rădăcină cu toate vielăile pământului scâncind prin vizuini, cu păsările piuind aruncale de colo - colo prin vârlejul din senin. Halucinațiile descrise în dezvăluirea viziunilor, a vadurilor, a hâșușinilor înrumusează stilul metaforic al autorului.

"Cântecul mă chemă de peste ape, dintre sălcile unduitoare ale căror plete măngâieau lin, foșnind valurile calde: Luna asează domol peste loate o pulbere cetoasă cu luciu pale". "În august", spune autorul,

Sunt descrise episoade petrecute la Galați, Sfântul Gheorghe, evenimente văzute în plină noapte pe lângă un fluviu descris de un ins care își părăsește postul de veghe din turn, de lipoveanul Colea prin căruia vorbă autorul descrie cu o claritate fină dar și îngrozitoare detalii pline de învățămășeală, până când personajul "cade într-o toropteală fără fund, străin acum de ciudătenia noptii", stă acolo puțină vreme, "după care fugi și de acolo spre niciunde, lăsând vederii silueta masivă a remorcherului "Călifarul" - eșuat adânc perpendicular pe linia ţârmului".

Următoarea nuvelă se numește "La Prandt" unde se povestește despre cărciuma lui Prandt care este aranjată după rationamente extrem de practice. Se descriu afacerile ce se dezbat între "clientii onorabili", și "pasagerii subțiri", camerele, femeile, discuțiile, marinari, oameni curioși care se îngheștulau zi de zi cu nervii ascuțiti de superstiție, să vadă cu ochii lor teribile aparriții" etc..., amintirile unui fost student din ultimul an la Conservator, concursul de canto", "contractul cu Opera", etc..."

"Capul de somn" încheie romanul, iar din "Sfârșit" se lămuresc lucrurile precum că: "Povestirea asta confirmă, într-adevăr ce îmi spuseste Tavi, Dar încă nu aflatem totul."

Prof. MARIA DASCĂLU

TIBISCUS

"Arta trebuie
iubită în sine
și nu iubi pe sine
în artă".
STANISLAVSKI

Anul VIII ■ Nr. 1 (62) ■ Editat de Societatea Literar-artistică "Tibiscus" ■ Uzdin - Iugoslavia ■ Ianuarie (gerar) 1997

Octavian Pop - și în limba sârbă

La editura noastră "Tibiscus", la sfârșitul anului trecut au apărut de sub teascurile tiparului patru noi ilustrate cu poezii. Este vorba de poeziile poetului Octavian Pop din Găești (România), căruia i s-au tipărit două poezii în limba română: "Iubite Doamne" și "Rugămintă" și două în limba sârbă (traducere de Vasile Barbu): "Samotnjaci" și "Zimski san".

Cele patru ilustrate cu poezii de Octavian Pop, cât și altele cu poezii de Gheorghe Lifa, Ionel Stoî, Leonida Lari, Laszlo Kis, Grigore Vieru și Vasile Barbu, se pot procura de la sediul societății noastre.

Seară cu „Lumină lină“

Sala Studio a Liceului de Muzică „I. Vidu“ va găzdui, joi, 30 ianuarie, la ora 17, o seară filtrată prin lumina artelor împletite, sub egida Inspectoratului Școlar al județului Timiș, Revistei de Cultură Heliopolis și Companiei International VIDEOART'S. Vor fi lansate volumele scriitorului Octavian Pop, „Întâlniri fierbinți“, în prezentarea Doinei Drăgan și Marienei Strungă, și „Frânturi de destine“, răsfoită de criticul literar Rodica Opreanu, casetele video „Lumină lină - scrisori literare“ și „Merinde pentru suflet“, cu comentariul Companiei VIDEOART'S, iar redacția revistei Heliopolis își va sărbători cei doi ani de existență, prin decernarea premiilor concursului de literatură pe care l-a organizat.

S. POPOVICI

Merinde pentru suflet în cetatea Heliopolis

Împlinirea celor doi ani de existență ai revistei culturale Heliopolis a fost marcată aseară, la Liceul „I. Vidu”, printr-o sărbătoare densă cu triplă valență. După 25 de apariții în care amprenta lecturii a cunoscut arii geografice impresionante, pe toate continentele lumii, revista Heliopolis a premiat câștigătorii Concursului de poezie și proză „Alexandru Jebeleanu”. Premiul I la secțiunea poezie a fost obținut de poetul Vasile Barbu din Uzdin (Iugoslavia) care, la rându-i, a oferit dnei Doina Drăgan, director al revistei, și preotului Olivian Bindiu, redactor-șef, diplome de membri de onoare ai Societății literare „Tibiscus” din Uzdin. Între „Heliopolis” și „Tibiscus” s-a semnat o convenție de înfrățire spirituală. Premiul I pentru proză i-a fost

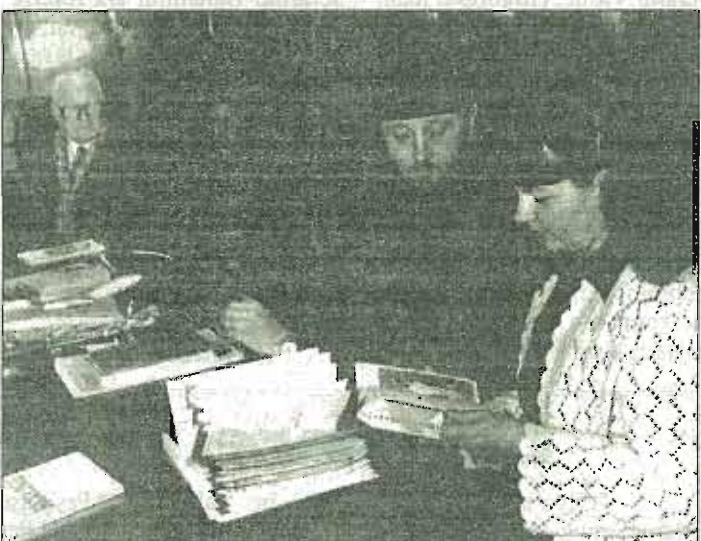
decernat scriitorului, trăitor la New York, Șerban C. Antonescu. Au fost acordate, cu generozitate, numeroase alte premii și diplome, iar fraților scriitori din Banatul Sârbesc, Vasile Barbu și Ionel Stoîj, le-au fost înmânate carnetele de membri ai Uniunii Scriitorilor din România. Celor două volume ale lui Octavian Pop (pseudonimul preotului Olivian Bindiu), un roman și un emoționant „studiu de caz”, apărute recent la Editura Ando Tours, le-a fost făcută, de către poeta Mariana Strungă și criticul literar Rodica Opreanu, o prezentare depășind canoanele criticii prin implicare sufletească. Prea bogată pentru a fi descrisă, seara s-a încheiat cu expunerea, de către Compania VIDEOART'S, a casetelor video literare „Merinde pentru suflet” și „Lumina lină - scrieri literare”. S. P.

Vineri, 31 ianuarie 1997 • Nr. 23 • 16 pag. cu supliment • 700 lei

Convenția de înfrățire dintre revistele de cultură "Tibiscus" din Uzdin și "Heliopolis" din Timișoara a fost semnată ieri seară

Volumele *Întâlniri fierbinți* și *Frânturi de destine* de Octavian Pop (foarte cunoscut bănățenilor de pe vremea când se numea protosinghel Olivian Bindiu, stareț al Mănăstirii "Izvorul Miron" de la Românești) au apărut, în acest an, la Editura "Ando Tours" din Timișoara și au fost lansate oficial, pe parcursul întâlnirii cu publicul, ieri seară, în sala de concerte a Liceului de Muzică "Ion Vidu". Prezentarea a fost făcută de d-nele prof. Doina Drăgan, directorul editurii și al Revistei de cultură "Heliopolis", simbol al spiritualității românilor de pretutindeni (al cărei redactor-șef este părintele Octavian Pop), Mariana Strungă și Rodica Opreanu, critic literar, în prezența mai multor români din diferite localități (Uzdin, Novi Sad, Torac) din Banatul iugoslav și de pe Valea Timocului (Bor). Totodată, au fost lansate două casete video, intitulate *Merinde pentru suflet*, cuprinzând scrieri de teologie, pastoral-misionare, liturgice și de drept, și *Lumină lină*, cuprinzând scrieri literare de Octavian Pop Bindiu, casețe realizate de Compania Internațională "Video Art's" din

Timișoara. Cu același prilej au fost înmânate premiile la Concursul de literatură "Alexandru Jebeleanu", inițiat pentru a marca împlinirea a doi ani de la înființarea revistei (lucrările premiate urmează să fie publicate într-o broșură). Pe parcursul manifestării a fost semnată Convenția de înfrățire dintre Revista "Heliopolis", simbol al spiritualității românilor de pretutindeni, și Revista "Tibiscus", editată de Societatea Literar-artistică "Tibiscus" din Uzdin (Iugoslavia).

PATRICIA MANOLE

TIMIȘOARA

COTIDIAN AL SOCIETĂȚII "TIMIȘOARA"

ANUL VIII • NR. 23 (1780) • VINERI, 31 Ianuarie 1997 • 16 PAGINI + PROGRAM TV • 700 LEI •

Ceas aniversar la Heliopolis

"Simbol al spiritualității românilor de pretutindeni", revista **Heliopolis**, a împlinit, ieri, doi ani de existență. Prilej numai bun pentru o întunire de suflet cu toți prietenii revistei (ajunsă la al 25-lea număr). Cu această ocazie, la sala "Studio" a Liceului de Muzică "Ion Vidu", a avut loc premiera concursului de literatură "Alexandru Jebeleanu" organizat de revista **Heliopolis**. Astfel, premiul I pentru poezie l-a primit **Vasile Barbu** din Uzdin (Yugoslavia), iar premiul I pentru proză l-a revenit lui **Şerban C. Andronescu** din New York, pentru cursul său de literatură făcut în onoarea celor doi ani de **Heliopolis**. Uzdenenilor **Ionel Stoici** și (din nou) **Vasile Barbu** le-au fost înmânate carnetele de membru al Societății Scriitorilor Români, în timp ce **Doina Drăgan**, directoarea revistei, și **Octavian Pop Bindiu**, redactorul șef al acesteia, au fost

numiți membri de onoare ai Societății Literar-Artistice "Tibiscus" din Uzdin. A fost încheiată și o convenție între revista **Heliopolis** și S.L.A. "Tibiscus", de păstrare și afirmare a identității culturale a românilor de pretutindeni. În final, ca o sărbătoare a celor doi ani, au fost lansate volumele "Întâlniri fierbinți" și "Frânturi de destine", casetele video "Lumină înă" și "Merinde pentru suflet" ale redactorului șef al revistei, preotul **Octavian Pop Bindiu**.

Flavius BONCEA

ROMANIAN INSTITUTE OF
ORTHODOX THEOLOGY AND
SPIRITUALITY

CAPELA SF. APOSTOLI PETRU
SI PAVEL

VOL. II/NR. 1
FEBRUARIE - APRILIE 1997

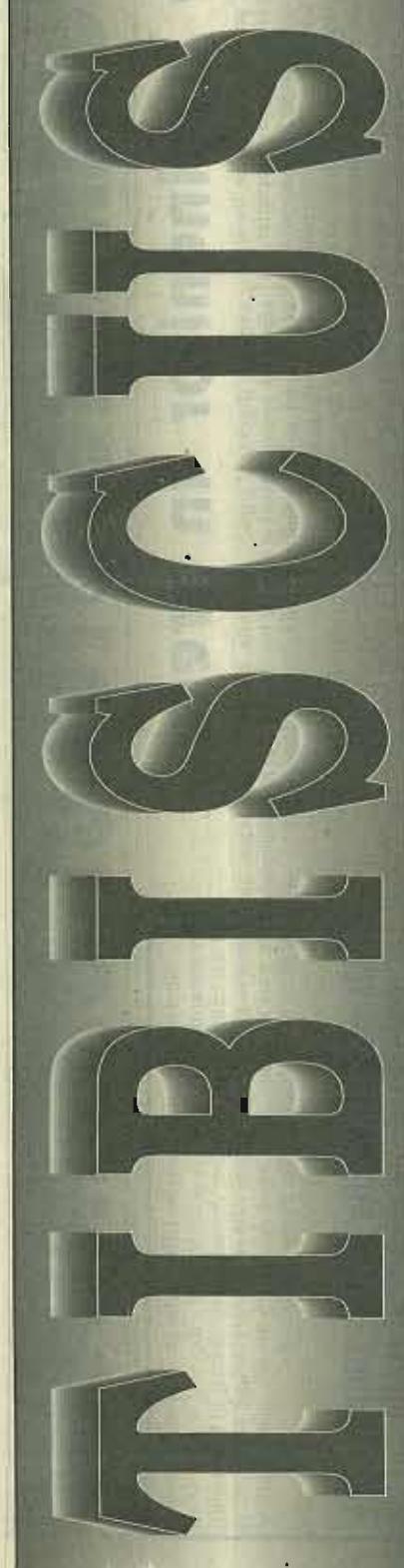
Lumină Lină
Revistă de spiritualitate și cultură românească

Gracious Light
Review of Romanian Spirituality and Culture

Heliopolis, "revistă de cultură, simbol al spiritualității românilor de pretutindeni", care apare la Timișoara, inserează articole interesante aparținând Prof. Dr. Șerban C. Andronescu, Olivian Pop și alții. Pentru unul dintre acestea, "Balada Mănăstirii Argeșului și teoria dublei semințe", Șerban C. Andronescu, cunoscut istoric și om de cultură, a primit Premiul I (pentru eseul) la Concursul de creație literară "Alexandru Jebeleanu", organizat de susnumita revistă. Nu putem să nu remarcăm și prezența în paginile acesteia a prolificului și neobișnuitului scriitor Octavian Pop, care ne trimit micro-romanul *Întâlniri fierbinți* (Ed. Ando Tours, Timișoara), cea mai recentă dintre aparițiile sale, alături de studiul *Psihologia delincventului minor*, de prof. Adrian Rădulescu, ieșită de sub teascurile aceleiași edituri, și de broșura *Spiritualitate și creșinătate*, autor Prof. Doina Drăgan, un fel de micro-monografie dedicată activității și personalității monahului Olivian Bindiu, sufletul atâtător inițiative spirituale, religioase și culturale din Banat. Majoritatea colaboratorilor și redactorilor revistei *Heliopolis* provin din rândurile cadrelor didactice ori cu pregătire universitară sau teologică, lucru care asigură paginilor sale credibilitate și acuratețe stilistică.

Lumină și speranță, nr. 4-6, revistă de cultură, opinie și informare, editată de Centrul de reeducație Găești, publică articole de psihologie, sociologie, versuri, etc. semnate, în mareea lor majoritate, de autori pe care îi întâlnim și în paginile *Heliopolisului*.

"El n-a
fost când
era, el e
când
nu e".
Eminescu

Anul VIII ■ Nr. 3 (64) ■ Editat de Societatea Literar-artistică "Tibiscus" ■ Uzdin - Iugoslavia ■ martie (mărțișor) 1997

REVISTA "HELIOPOLIS" DIN TIMIȘOARA A ORGANIZAT O SERĂ LITERARĂ FESTIVĂ!

printre premiați: Vasile Barbu, Livius Lăpădat, Vichente Petrovici și Lorian Popi iar Vasile Barbu și Ionel Stoici au fost primiți în Societatea Scriitorilor Români din București.

Cu prilejul marcarii a doi ani de apariție a revistei de cultură - simbol al spiritualității românilor de pretutindeni "Heliopolis" la Timișoara joi, 30 ianuarie a.c. în amfiteatrul liceului "Ion Vidu" s-a ținut o seră literară festivă unde au fost înmânate premiile concursului literar "Alexandru Jebeleanu" următorilor participanți:

pentru poezie, premiul I: Vasile Brabu - Uzdin, premiul II: Zaharie Moisescu - Timișoara, mențiuni: Livius Lăpădat - Zrenjanin, Vichente Petrovici - Begheci, Lorian Popi - Vârșel...

Pentru eseu premiul a fost acordat lui șerban Andronescu din New York (S.U.A.)

Diplome de merit au fost decernate prof. Gheorghe Lifa (Uzdin) și Ionel Stoici (Novi Sad).

Tot cu acest prilej au fost primiți ca membri în Societatea Scriitorilor Români din București Ionel Stoici din Novi Sad și Vasile Barbu din Uzdin și propus să fie primiți prof. Gheorghe Lifa din Uzdin. La această seră a fost semnat și actul de înfrățire între revista "Heliopolis" - Timișoara și "Tibiscus" - Uzdin.

Serata festivă s-a terminat prin lansarea de carte a protagonistului Olivian Pop - redactor-sel al revistei "Heliopolis", despre care cu cuvinte alese, au vorbit doamnelle Doina Drăgan - directoarea revistei "Heliopolis", Maria Strungă, Rodica Oprceanu și Veronica Balaj.

IONEL STOICI

JURNALUL® de DÂMBOVIȚA

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN
Nr. 306 SERIE NOUĂ ANUL IV

Sâmbătă, 29 martie 1997

LEI 500 - 8 pagini

"ÎNTR-O ASTFEL DE INSTITUȚIE, ACTIVITATEA UNUI PREOT ESTE MAI MULT DECAT BENEFICĂ, DEOARECE Tânărul găsește un refugiu după rătăcirea lui spirituală"

Interviu cu Părintele Olivian Pop, preotul Centrului de Reeducare Găești

Rep.: Părinte Olivian Pop, sunteți preot slujitor la Centrul de reeducare Găești. Câteva date despre dumneavoastră.

- De la 1 februarie 1996 sunt preot slujitor al Centrului de Reeducare Găești. M-am născut la 22 octombrie 1956, în comuna Rodna, județul Bistrița - Năsăud, într-o familie de tărani, buni români și creștini. Am absolvit Facultatea de Teologie "Andrei Șaguna" Sibiu și Facultatea de Drept "Nicolae Titulescu" Craiova. În perioada 1985-1996, am publicat lucrări și cărți, fiindcă trebuie să vă spun, sunt și scriitor. Din anul 1995, sunt redactor-șef al revistei de cultură HELIOPOLIS - simbol al spiritualității românilor de pretutindeni, apărută în Timișoara, iar din 1996, redactor-șef al revistei "Lumină și Speranță", apărută la Găești.

Rep.: Care este impactul cu Centrul de reeducare și specificul acestuia?

- Impactul a fost benefic de ambele părți, având în vedere specificul instituției. Eu sunt adept al principiului că educația este incompletă fără Dumnezeu și de aceea m-am apropiat foarte mult de copiii pierduți de familiile lor și de societate.

Rep.: Cum vă desfășurați activitatea moral-religioasă?

- Activitatea moral-religioasă a preotului se desfășoară atât la orele de curs propriu-zis, cât și în discuțiile individuale pe care, aproape zilnic, le am cu fiecare. și în cadrul slujbelor oficiate duminica și în zilele de sărbători, încerc să depun o muncă educativă întru îndreptarea tinerilor, uneori, negânduți în faptele săvârșite.

Rep.: Activitatea dumneavoastră de până acum a dat roade?

- Într-o astfel de instituție, activitatea unui preot este mai mult decât benefică, deoarece Tânărul găsește un refugiu după rătăcirea lui spirituală. Copiii care până mai ieri erau lideri negativi, și-au modificat comportamentul, având rezultate pozitive atât individuale, cât și în colectivul din care fac parte. Tinerii internați la Centrul de Reeducare Găești consideră activitatea moral-religioasă drept o recompensă a strădaniilor individuale.

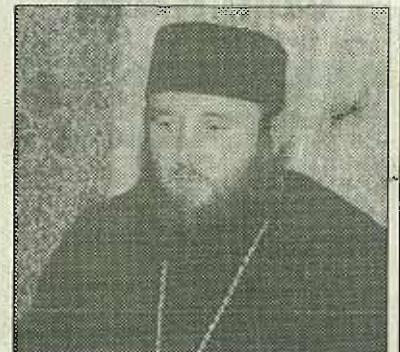
Rep.: Părinte, ce vă propuneți pentru viitor și cum veți schimbașile din societate?

- Îmi doresc ca pe viitor religia să-și ocupe locul de drept în rândul celorlalte obiecte de învățământ care împreună duc la formarea caracterului moral al omului. Schimbările din societate sunt benefice și cred cu tărie în finalitatea bună a lor.

Rep.: Cred că biserică joacă un rol bine determinat în educația tinerilor la acest sfârșit de mileniu, când satanismul se extinde cu pași repezi pe mapamond?

- Biserica a jucat un rol bine determinat de-a lungul timpului în educația tinerilor și a bunilor creștini, mai ales la acest sfârșit de mileniu, când satanismul se extinde și vrea să distrugă credința ortodoxă care ne-a salvat de-a lungul mileniilor de la pieire și de la dezrădăcinarea naționalităților. Satanismul este străin de credința creștină și este un pericol pentru omenire, iar tinerii care aderă la acest curent pot fi distruși ca ființe moral-umane și devin niște mutanți.

Lavinia MARCU

REVISTĂ DE CULTURĂ

SIMBOL AL SPIRITALITĂȚII ROMÂNIORI DE PREA ULENDRI

Prof. DOINA DRĂGAN
"Spiritualitate și creștinătate"
Editura Ando Tours,
Timișoara 1997, p. 42.

Broșura cuprinde în esență două părți: una în care prof. Doina Drăgan face în fond o recenzie (o punere în evidență

prof. Doina Drăgan

Spiritualitate și creștinătate

Ediția ANDO TOURS
Timișoara 1997

- mai exact) a celor sase ani de apariție a foii religioase "Viața Monahală" editată de Mănăstirea "Izvorul Miron" din Românești a cărui redactor-șef este Olivian Bindiu, încadrata sub titlul "Atunci vei găsi bucuria după măsura râvnei tale și a dragostei ce o porți în duhul tău" și o parte de final, în care autoarea consemnează:

"Sunt convinsă că

această foaie religioasă cultural spirituală și va lăua în scurt timp firul firesc".

Broșura își propune să surprindă personalitatea complexă a unuia dintre cei mai cunoscuți duhovnici ai Banatului, Olivian Octavian Pop Bindiu, scoțând în evidență în mod pertinent fondul valoric al foii religioase "Viața Monahală" de la apariția (fondarea) ei și până în decembrie 1995.

Sunt menționări și colaboratorii, personalități de mare prestigiu ai Banatului și țării.

Ideile novatoare din această foaie religioasă vor rămâne peste timp mărturii ale revirimentului ortodoxiei o contribuție substanțială revenindu-i modestului părinte monah Olivian Bindiu care a reușit să catalizeze prin reacții în lanț, să dinamizeze cunoștințele celor interesați de bunul mers al țării întru trăire și simțire ortodoxă.

Prof. dr. ALEXANDRU STANCA

OCTAVIAN POP

"Întâlniri fierbinți"
Editura Ando Tours,
Timișoara 1997, p. 72

"Miralda aleargă spre mine cu mâinile larg deschise, repezecându-se, de parcă ar fi vrut să mă cuprindă întru tot corpul ei, parcă venea de pe un culoar lung, dintr-un lăcaș, o oază nesfârșită, dar, noi, eram, eram deja aici, aici..."

Sunt cuvintele de pe coperta IV a cărții; pe prima copertă fiind Statuia libertății, iar pe un albastru precum cerul numele autorului.

Cele 22 de capitole sunt o îmbinare de idei, o carte, care a fost iute scrisă, și structurală în gândirea cititorului ar putea constitui trei cărți; dar în forma în care a apărut desprindem încărcătura spațiilor ideale cu relevanții, desprindem existența unei încărcături mari de lirism, pagini dedicate iubirii, trădează poetul, căci ele se constituie în veritabile poeme lirice. Vocea autorului se confundă uneori cu vocea personajului, iar câmpurile fluide din jurul motivului iubirii crează impresia de autentic și viață, fluentă și existență, iubirea fiind o metaforă pură a unei "iubiri fierbinți", a unui nobil sentiment. Cartea oferă o mulțime de date științifice despre lăriile vizitate de personaj, obiectivele turistice, trasee planificate sau la voia întâmplării, redând sintetic specificul acestora, urmărind itinerariul metropolitan Timișoara cu incursiuni în București, New-York, punând pe același palier orașul Timișoara cu orice alt mare oraș al lumii, de asemenea Bucureștiul - capitala României, atâtlandu-i vechimea precum și obiectivele. Ies în evidență aspecte semnificative din istoria Bucureștiului.

Drumul spre New-York, escala, cazarea, caracteristicile exakte ale acestui oraș supranumit "Marele măr", apoi Statuia libertății "grandiosă, puternică și măngâietoare".

În conversația celor două personaje, Alex îi amintește clipă de clipă Miraldei de țara pe care o poartă în sine, în gând, în inimă, împreună cu limba și cântecele, datinile și obiceiurile vizând mereu relevarea unui unghi de vedere modern suprapus peste unul clasic.

Prof. DOINA DRĂGAN

ORA ÎNTÂLNIRII

Este ora 17.00, 30 ianuarie 1997. Sala Studio a Liceului de Muzică Ion Vodă Timișoara, găzduiește invitați, oaspeți, prieteni, redactori, reporteri Radio-TV, din țară și țările vecine.

Ora marilor emoții - ora întâlnirii are în prim plan "premiera căștigătorilor concursului de literatură "Alexandru Jebeleanu", al revistei de cultură "Heliopolis" - simbol al spiritualității românilor de pretutindeni.

La podium urcă membrii prezenți ai juriului redactorul șef Olivian Pop, președinte, directorarea revistei Doina Drăgan, director, Rodica Opreanu - critic literar, Veronica Balaș - redactor Radio Timișoara; precum și poeta Mariana Strungă, iar din partea fraților vecini prof. George Lifa - Uzdin și Petre Iancovici Timoceanu - Bor, Iugoslavia.

În ordine punctuală prof. Doina Drăgan aduce la cunoștință auditoriumului activitatea revistei, scrisorile și aprecierile primite (vezi pag. 4-5 revistă "Heliopolis" an. III, nr. 32-34 1997) anunțând împreună cu președintele comisiei premianții concursului (vezi pag. 1).

Domnii Vasile Barbu, Zaharie Moisescu, Ioan Stoiș și George Lifa cîlcesc din creațiile dumnealor.

Dominul Octavian Pop înmânează din partea Societății Scriitorilor Români - camel de membru pentru domnii Vasile Barbu și Ioan Stoiș.

Un moment însemnat a fost semnarea convenției de înfrățire dintre revistele de cultură "Heliopolis" - reprezentată prin Doina Drăgan și Olivian Pop și revista "Tibiscus" reprezentată de Vasile Barbu (vezi pag. 8).

Ca o încununare a activității revistei "Heliopolis" este creația d-lui Victor Popa (Compania Internațional VIDEOART'S Timișoara) producător al cesetelor video "Lumină lină - scrieri literare", "Mărind pentru suflet" având domeniu de inspirație cele 25 de reviste "Heliopolis" în paginile cărora sclipesc precum astăzi cărțile lansate ale scriitorului Octavian Pop, pe care le prezintă oaspeților.

Prof. Doina Drăgan, coordonatoarea activității, anunță lansarea cărții redactorului șef Octavian Pop: "Întâlniri fierbinți" despre care spune:

"Cărțile au ascunsă între copertile lor arme secrete pe care numai dibaci generali (cîtilori pasionați) să le mânuiască".

Cartea "Întâlniri fierbinți" uzând de tehnica romanului modern, a fost, este și va fi iubire este ca o pâine aburindă. Raportând acest roman la romanul "Gânduri", constatăm că tema cuplului rămâne la scriitor în discuție preferențială. De data aceasta pe coordonatele văzduhului se vor întâlni pe una din petalele rozei vînturilor el, Alex, medicul chirurg din Timișoara, cu romantica franțuzoaică Miralda, și pe parcursul întregii cărți scriitorul va urmări concomitent sau succesiv călătoriile făcute de Alex dar și dragostea lor la prima vedere.

Cele 22 de capitole sunt o împlinire de stiluri jurnalistic (publicistic) cu cel artistic, cu note de călătorie sau decupaje de tip jurnal intim. Într-un joc real și imaginat autorul face să alunecă prin față ochilor noștri grăbitii imagini din clipa iute trecătoare ce nu s-a dat.

Cartea cuprinde în ea trei nivele diferențe de cunoaștere: documentar - precum apar descrierile excursiilor făcute de Alex în diferite perioade, dar și de Alex împreună cu Miralda; satul românesc - cu precizarea satului bănățean; iubirea - care mișcă chiar astăzi din loc și bine proiectată pe valute ample telurico-cosmice: relația tulburătoare Alex-Miralda.

Pentru scriitor țara este iubire infinită, lumină, credință, adevăr, care nu trebuie să-si piardă nicicând virtuțiile. Toate drumurile vietii aleargă fără oprire în sufletul scriitorului.

Roman de acțiune, volumul "Întâlniri fierbinți" este un roman

realist, scris într-o manieră modernă. Titlul romanului sugerează mai multe coduri de lectură. "Lumea misterului, a fascinației în legile stricte ale Destinului, oscilează spre infinitul și văzduhul Cielului, iar Spațiul prin muzicalitatea Universului". Autorul spune: "Sinteză vieții spirituale a poporului român depășește granița infinitului".

ORICE CARTE ESTE UN UNICAT, EA SE poate scrie NUMAI PE UN FOND SĂNĂTOȘ și CLAR, BINE DETERMINAT, BINE GÂNDIT și CORELAT. CARTEA ESTE NEMURITOARE. EA ESTE OGINDA VISELOR, GÂNDURILOR, OGINDA OGLINZII SUFLETULUI, CLOPOTUL ZILELOR și AL NOPTILOR, AL CLIPEI ÎN CARE TRĂIM și IUBIM.

Prof. DOINA DRĂGAN

În continuare prof. Mariana Strungă vorbește despre volumul "Întâlniri fierbinți" ca redescoperind mitul androginului: Octavian Pop este în acest roman un homo aësteticus ce redescoperă mitul androginului ca aspirație spre zonele înalte ale împlinirii. Cartea este un poem al iubini, un strigăt existențial pentru apărarea purității și al autenticului iubirii. Cartea este o ars amandi, bine articulată, seducătoare prin idei și convingătoare prin formă. Starea de iluminare, sublimare, prin iubire totală devine un imn înălțat iubirii, un adevărat ritual desprins din marea iaină a universului.

Scriitorul radioafiază admirabil metamorfozele sentimentului de iubire. Iubirea aşa cum apare în roman este o febră paralizând aşteptarea, o urzeală ca o plasă, un miracol, o forță de atracție care tulbură personajul. Apare transparent mitul androginului. Alex îi spune Miraldei: «Te stiu parcă din totdeauna, parcă înainte de a te cunosc...». La rândul ei Miralda simtse întâlnirea cu el cu o zi înainte, avea sentimentul că-l cunoaște din totdeauna. Era ceva ce-i legă mai presus de viață, asemenei unui comandă celest superior. Pătrunderea în spațiu și timpul inefabil interiorizarea lor, au drept scop dizolvarea convențiilor și scriitorul o realizează cu ajutorul sinesteziei. Năzuința spre absolut decurge din năzuință spre perfectionarea iubirii.

Se poate constata că uneori vocea autorului se confundă cu vocea personajului. Prin sentiment, prin forță asistăm la o cosmicizare a spațiului carpato-dunăreano-pontic. Această cosmicizare se produce și în actul ritual al horei bănațene.

Modul modern de a concepe romanul îl impune pe Octavian Pop ca pe un prozator despre care vom mai auzi și în destinul căruia eu personal cred. În loc de concluzii ECOURI.

Prof. MARIANA STRUNGĂ

De asemenea Veronica Balaj evidențiază revista "Heliopolis" urându-i "La mulți ani" de acum înainte, de asemenea activitatea părintelui Olivian.

Autorul cărții mulțumeste oaspetilor participanți la aceste acțiuni și ne relatează: "Cartea "Întâlniri fierbinți" este un roman în care este vorba despre excursii prin continente ale lumii în care un medic timișorean (și noi avem oameni fericiti), având un cabinet particular și posibilități de multe drumejii străbate Europa, Africa, America etc.

Acțiunea se petrece în spălă la New York unde Alex întâlneste o fată franțuzoaică - Miralda. Fiind roman veți găsi și secvențe de dragoste și iubire pură."

OCTAVIAN POP

În încheiere Doina Drăgan felicită încă odată premianții iar autorul dă autografe pe cartea lansată.

Activitatea a fost bine mediatisată în seara aceleiași zile s-a prezentat pe postul Televiziunea Nova și TV '89, s-a vorbit la Radio-Timișoara și în presă au apărut articolele: «Ceas aniversar la "Heliopolis" (Timișoara); «Mărind pentru suflet în Cetatea Heliopolis» (Agenda zilei); «Convenția de înfrățire dintre reviste de cultură "Heliopolis" și "Tibiscus"» (Realitatea) etc.

• A consemnat Prof. DOINA DRĂGAN

BILANT

◆ Prof. DOINA DRĂGAN lansează cărțile:

1. Omeneștile suferințe - autor Oclavian Pop Bindiu - 26 aprilie 1994 la Inspectoratul Scolar Timișoara.
2. Un nume pentru eternitate - autor prof. Doina Drăgan și prof. Mariana Strungă - 1 februarie 1995 la Inspectoratul Scolar Timișoara
3. Glas spre cer - autor Octavian Pop - 6 martie 1996 Inspectoratul școlar Timișoara
4. Cuvânt și suflet - autor Octavian Pop
5. Scurtă incursiune în iconografia bizantină - autor Octavian Pop
6. Gânduri de depară pentru un om de suflet - autor Mihail Rădulescu - jurist
(4 - 5 - 6): 17 aprilie 1995 Liceul "Ion Vidu" Timișoara
7. Săptămâna Patimilor - autor Octavian Pop
8. Omul sfintesc locul - protopop Doru Milosteanu (7-8) 18 aprilie la librăria Augusta - Făget.
9. Cuget ortodox - autor Octavian Pop
10. Sub pecetea sacră a tăinei - autor Doina Drăgan
11. "În licărul candelei" - Sonete de credință și iubire - versuri Octavian Pop muzica Milutin Peici (9-10-11); 1 iulie 1995 la Liceul de muzică Ion Vidu
12. Izvor de cântec românesc - autor Octavian Pop
13. Distanțele iubirii - Doina Drăgan
(12-13) 17 oct. 1995 Liceul de muzică "Ion Vidu"
14. Gânduri (roman) - autor Octavian Pop
15. Nefericirea (versuri) - Octavian Pop
(15-16)-Deva; 29 Mai 1996
17. Omeneștile suferințe (în limba sârbă) - Octavian Pop
18. Glas spre cer (în limba engleză) - Octavian Pop
(17-18) în Iugoslavia - Uzdin - 9 august 1996
19. "...spre celălalt legământ" - autor Octavian Pop
20. Popas în armonia timpului - autor Diana Niculescu
(19-20) Timișoara la Grupul Școlar de Industrie ușoară - în 14 octombrie 1996.
21. Rodna - pagini de monografie - autori: Emil Bălăi, Rodica Bălăi, Mircea Mureșianu, Silvestru Leontin Mureșianu - 6. XII. 1996 - Rodna
22. Întâlniri fierbinți - 30 ian. 1997 la Liceul de Muzică "Ion Vidu".

● Activitățile au fost organizate de revista "Heliopolis" în colaborare cu Inspectoratul Școlar al județului Timiș

● Menționăm scriitorii, poetii, teologii, oamenii de știință și litere precum scriitorul: Mircea Șerbănescu, regretatul poet Alexandru Jebeleanu, prof. univ. Nicolae Stanciu, poeta Mariana Strungă, Rodica Opreanu - critic literar, scriitorul Adrian Dinu Rachieru - critic literar, scriitorul Mihail Rădulescu - judecător, scriitorul Ioniță Olteanu, protopop Doru Milosteanu, istoricul Liviu Groza, academician - poet-avocat Panait Stănescu Bellu, Veronica Balaj - redactor radio Timișoara, scriitorul Vasile Barbu, prof. univ. dr. Radu Păiușan, scriitorul Ion Pachia Tatomirescu și scriitoarea Doina Drăgan; care au susținut prin aprofundare interpelări cărțile lansate.

● Menționăm de asemenea că toate cărțile lansate au recenzii în revista Heliopolis fie în alte reviste din localitate sau din țară.

◆ Din partea revistei "Heliopolis" prezență la:

● Simpozionul Internațional "Identitatea culturală a românilor" (ediția IV-a) 28 sept. - 01. Oct. 1995 - organizat de Asociația culturală "Astra Română Banat" - Timișoara prof. Doina Drăgan sustine lucrarea "Umanismul liricii românești

bănățene."

● Al VII-lea Simpozion al Societății Culturale "Ginta latină" Iași - 29, 30 și 31 august 1996 - Adina Costin - studentă an IV - Universitatea de Vest Timișoara prezintă revista Heliopolis.

● Cercul de istorie al Casei de Cultură a Studenților din Timișoara și Asociația Istoriciilor Bănățeni - 11 oct. 1996. - Prof. Doina Drăgan - prezintă revista Heliopolis și poemul Heliopolis - creație artistică.

● Simpozionul Internațional "Identitatea culturală a futuror românilor" 10-13 oct. 1996 - organizat de Asociația culturală "Astra română" - prof. Doina Drăgan - susține lucrarea "Cultură, credință, istorie."

◆ Ne-au vizitat la redacție:

Doamna prof. Doina Drăgan directorul revistei Heliopolis și domnul protosinghelul Olivian Pop - redactorul - șef al revistei Heliopolis au primit vizitele colaboratorilor din țară și din străinătate întâlnindu-se într-o atmosferă emoționantă și plăcută cu domnul prof. George Mițin Varieșescu din Sydney - Australia în iunie 1996, domnul Vasile Barbu - redactorul - șef și responsabil al revistei Tibiscus (Uzdin - Iugoslavia) în 1996 și 1997 de nenumărate ori, cu domnul redactor radio TV din Novi Sad, Ionel Stoiciu, cu scriitorul Eugen Boeru - Uzdin Iugoslavia, cu domnul dr. Gligor Pop - Vărșet, domnul Pavel P. Filip - redactorul șef al revistei "Cuvânt românesc Toracean" - Iugoslavia și bineînțeles din țară, din orașul Timișoara.

◆ Ne-au scris la redacție:

Pr. Dr. Ioan Dura (Bruxelles); Cadiu Eugen (Brașov), Fundația Națională a "Neamului românesc".

Pr. Dr. Theodor Dămian (Astoria - New York); Pr. Tudor Nicolau (Tel Aviv - Israel); Fenia Drîva - directorarea bibliotecii din Călimănești; Traian Brad - directorul bibliotecii județene Octavian Goga din Cluj, prof. ing. Ion Constantinescu Văleni - Asociația culturală Pro Basarabia și Bucovina.

Majestățile Lor Regele Mihai și Regina Ana dorindu-ne multă sănătate, pace și zile senine și "La mulți ani" (Versoix - Geneva); Daniel Mitropolitul Moldovei și Bucovinei; domnul Kay Hammer de la Universitatea Jena - Schiller, Germania; domnul prof. dr. George Nițu - de la Fundația Culturală Valahă - Pitești; domnul prof. univ. Șerban C. Andronescu (New York) cărora le mulțumim, așteptând alte vești în continuare.

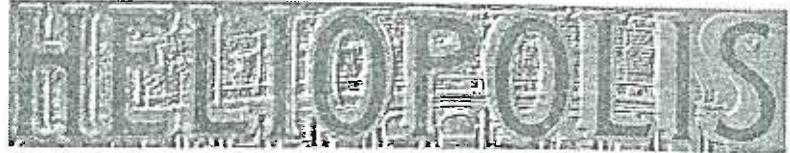
◆ Ne-au sosit și ne sosesc la redacție publicațiile:

Mărturie Ortodoxă (Olanda); Lumină înă (Astoria - New York), Cărula cu povești (Sydney - Australia); Mihai Eminescu (Sydney - Australia); Lumina (Iugoslavia); Tibiscus (Uzdin - Iugoslavia), Unirea (Uzdin - Iugoslavia); Cuvânt românesc (Novi Sad); Libertatea (Voivodina), Curcubeul Timocean (bor-Serbia); Scărpinita (Uzdin - Iugoslavia); Sârcia (Uzdin), Cuvânt românesc toracean (Torac - Iugoslavia); Lydia (București), (București), Vlașă moahală (Românești - Banat); Lumină și speranță (Găești); Lumină satului (Giroc - Timiș), Orientul latin (Timișoara), Turismul în Banat (Timișoara); Oglinda (Deva), Curierul Creștin (Timișoara), Anotimpuri literare (Timișoara), Clio (Timișoara); Curierul Ginta latină (Iași). Le mulțumim!

◆ Despre revista de cultură Heliopolis se amintește în:

● Australia - Sydney - în revista "Mihai Eminescu" - februarie 1996 - pag. 8, în care este preluat articolelui "Ei au înnobilat

BILANT

sufletele cu puterea și puritatea cuvintelor: Titu Maiorescu și Mircea Eliade, articol semnat de prof. Doina Drăgan.

- pag. 10 "Relațiile noastre de colaborare (preotul Olivian Pop redactorul revistei Heliopolis, care apare în Timișoara, iar doamna prof. Doina Drăgan, director) sunt foarte fructuoase făcând schimburile de articole pe care le publicăm în revistele noastre."

- pag. 13 "Ca un arc de triumf, despre viață" - poezia lui Octavian Bindiu, semnată de Doina Drăgan.

- poezii: Chomare, fragment din "Omenescile suferințe", "Cântec pentru Domnul", "La înmormântarea unei mame" de Octavian Bindiu, preluate din revista Heliopolis.

- pag. 14 - poemul Heliopolis - Cetate de aur autor Doina Drăgan.

- pag. 46 "Viața spirituală" (pag. 3 din Heliopolis) preluată în publicația australiană cu "Ziua întâmpinării Domnului", "Cuvântul înainte" din Sfânta Scriptură de Octavian Pop.

• Astoria - New York - în revista "Lumină înălțată" - revista de spiritualitate și cultură românească

Vol. I nr. 5 noiembrie/ august 1996, p. 39, 40.

Vol. I nr. 5 noiembrie 1996 nr. 5 este amintită revista Heliopolis și în Buletine săptămânale, referința la revista Heliopolis.

Vol I nr. 6 Decembrie 1996/ian 1997 pag. 10

- De asemenea la pag. 41 Vol. I nr. 5 apare "Heliopolis" crez artistic - autor Doina Drăgan - pag. 41 și "The Prayer of a Child"

- autor Octavian Pop, în traducerea prof. Ana Zlăbuț, pag. 39, iar la pag. 40. Pr. Dr. Theodor Damian - face "Portretul literar" al Protosinghelului Olivian Pop.

• Agenda : An. VII nr. 41/349 din 12 octombrie 1996 Maria Pongrat semnează articolul "Scriitori și Heliopolis" "Revista de cultură "Heliopolis" din Timișoara, condusă de profesoara Doina Drăgan a reușit să formeze în jurul ei un grup de creatori importanți, care asigură o certă valoare publicației.

• Timișoara - An VII nr 244 (1696), Francisc Marton și Anca Aslan: "Seară literară cu lansari de cărți".

• Renașterea Bănățeană: nr. 2033 din 21 oct. 1996 Aurel Turcuș "O întâlnire de suflet și spiritualitate românească..." "Doamna Doina Drăgan, director al publicației "Heliopolis" - revistă de cultură - simbol al spiritualității românești de pretutindeni" - a prezentat acest periodic, în care într-adevăr, fraților noștri de peste hotare li se oferă generos spațiu. Totodată, Domnia Sa, în calitate de redactor al lucrării prezentat cartea "Valaco-Pelascica - limba primilor scribi ai omului" de (Ionel Clonchin, apărută la editura Ando Tours) (întâlnirea având loc la marcarea demărării noii stagiu a Cercului de Istorie al casei de Cultură a Studenților din Timișoara și a Asociației Istorice Bănățene.

• Renașterea Bănățeană Nr. 2079 din 13 XII 96, Filip Georgiu "Manifestare cu caracter religios și folcloric"

Revista de cultură "Heliopolis" și Compania "International Videocarts" au organizat o festivitate înaintea sărbătorii Crăciunului, ..., pe parcursul căreia au fost lansate casele video "Obiceiuri de iarnă din zona Făgetului" și "Rugăciunea unui suflet".

• Agenda zilei An II nr. 24(78) din 31 ianuarie 1997

Simona Popovici: "Merinde pentru suflet în cetatea Heliopolis": "... Împălinirea celor doi de existență ai revistei culturale - Heliopolis a fost marcată aseară, la Liceul "Ion Vidu", printr-o sărbătoare densă cu tripla valență. După 25 de apariții în care amprenta lecturii a cunoscut atracții geografice impresionante, pe toate continentele lumii, revista Heliopolis a premiat câștigătorii Concursului de poezie și proză "Alexandru Jebeleanu".

• Timișoara din 31 ianuarie 97, Flavius Boncea: "Ceas aniversar la Heliopolis" "... Simbol al spiritualității românești de pretutindeni, revista Heliopolis, a împlinit, ieri doar anii de existență. Prilej numai bun pentru o întâlnire de suflet cu toți prietenii

revistei...."

• Realitatea nr. 25 din 3 februarie 1997, Patricia Manole: "Doi români din afara granițelor sărbătoresc premiile I ale Concursului de creație literară "Alexandru Jebeleanu". Premiul I secțiunii de poezie este publicistul și scriitorul Vasile Barbu, redactorul șef, responsabil al publicației "Tibiscus" din Uzdin ("Blestemul limbii").

Premiul I la secțiunea eseul ("Balada Mănăstirii Argeșului și teoria dublei semințe") este dl. prof. dr. Șerban C. Andronescu din New York..."

• Realitatea nr. 23-31 ian. 1997, Patricia Manole "Convenția de înfrățire dintre revistele "Tibiscus" din Uzdin și "Heliopolis" din Timișoara a fost semnată ieri seară." Prezentarea volumelor "Întâlniri fierbinți", apărute la editura Ando Tours din Timișoara, de Octavian Pop a fost făcută de doamnele prof. Doina Drăgan, directorul editurii și al revistei Heliopolis (al cărei redactor șef este Olivian Pop), Mariana Strungă, Rodica Opreanu - critici literari, în prezența mai multor români din diferite localități: Uzdin, Novi Sad, Torac, din banatul iugoslav și de pe Valea Timocului (Bor)... Pe parcursul manifestării a fost semnată Convenția de înfrățire dintre revista "Heliopolis" și revista "Tibiscus".

• Libertatea (Iugoslavia) din 08.02.1997: "La revista "Heliopolis" din Timișoara - O seară literară festivă - printre premianți Vasile Barbu, Liviu Lepădat, Vichente Petrovici, Lariani Popi; Vasile Barbu și Ionel Stroîi primiti în Societatea Scriitorilor Români din București..." (S.I.N.).

◆ La Editura ANDO TOURS au mai apărut
DIANA NICULESCU - Popas în amoniu și limpu (octombrie 1996)
OCTAVIAN POP - Întâlniri fierbinți (ianuarie 1997)
DOINA DRĂGAN - Spiritualitate și creștinătate (ianuarie 1997)
EMIL BĂLĂI, RODICA BĂLĂI, MIRCEA MUREȘIANU,
SILVESTRU I. MUREȘIANU - Rodna - Pagini de monografie (noiembrie 1996)
IONEL CIONCHIN - Valaco - Pelasgia - limba primilor scriitori ai omeninii (mai 1996)
OCTAVIAN POP - Dreptul canonice (noiembrie 1996)
OCTAVIAN POP - Notiuni de administrație publică (nov. 1996)
VALENTINA BOBINĂ - Caietul de literatură română (nov. 1996)
VALENTINA BOBINĂ-VUCOVAN - Sugestii pentru studenții practicanți în pregătirea lecției de limba și literatura română (decembrie 1996)
CARMEN CRISTEA - Lumea imaginilor (noiembrie 1996)
OCTAVIAN POP - Frânluri de destine (ianuarie 1997)
ION GÎRLEANU - Coordonate psihosociale ale delincvenției juvenile în perioada tranzitiei (noiembrie 1996)
ADRIAN RĂDULESCU - Psihologia delincvențului minor (decembrie 1996)
OCTAVIAN POP - Despre răspunderea civilă delictuală (februarie 1997)
MARIA DASCĂLU - Heliopolis - Cetatea Soarelui (ianuarie 1997)
IOAN BABA - Mărturisiri - confluente (martie 1997)

● În curs de apariție cărți ale autorilor Octavian Pop - traducere în limba engleză și sărbă: Doina Drăgan, Ionel Cionchin.

● S.C. Ando Tours - Revista Heliopolis aduce cuvinte de aleasă multumire și gratitudine redactorilor și colaboratorilor care ne-au trimis lucrări spre publicare cu multă pasiune și dragoste, tuturor prietenilor și cititorilor care ne-au trimis scrisori, urându-le împlinirea tuturor dorințelor și multă sănătate.

● Așteptăm corespondență pe adresa:
1900 Timișoara O.P. 8 C.P. 785.

DOINA DRĂGAN, OLIVIAN POP, ANA ZLĂBUȚ

"HELIOPOLIS" CETATEA SOARELUI

În luna ianuarie 1997 se vor împlini doi ani de zile de când la Timișoara, din inițiativa d-nei Doina Drăgan a început să apară revista "Heliopolis", revistă de cultură, simbol al spiritualității românilor de preluindeni. Pe parcursul acestor doi ani de apariție, revista a reușit să-și câștige un prestigiu binemeritat devenind o revistă respectată, îndrăgită de cititori și așteptată cu un deosebit interes, mai ales în zonele de răspândire a limbii române din afara granițelor României.

Azi, revista "Heliopolis" apare datorită zelului, dragostei, perseverenței, și atașamentului pentru cuvântul scris a doi mesageri de primă mărime ai vorbei românești din Banat, care sunt d-na directoare a revistei, Doina Drăgan și părintele protosinghel Olivian Octavian Pop, redactor șef.

"Adevărul este întotdeauna concret" scrie doamna D. Drăgan în numărul pe octombrie al revistei. Așa este stimață doamnă. Cu mențiunea (în formă de adânc respect și mulțumire) că în cazul dvs. el se numește - "Heliopolis", revistă de cultură a românilor de preluindeni.

Revistei, cât și dvs. personal, dorim viață cât mai lungă, cititori cât mai mulți și vizite cât mai dese. Căci omul este om doar dacă trece un pod, iar lumea-i lume prin poștaș.

Iar poștașii noștri se numesc "Heliopolis" și "Tibiscus".

Poștașii și înfrățireal

redacția "TIBISCUS"

Articol preluat din ziarul

Tibiscus, an VII, nr. 11 (60)

Uzdin Iugoslavia,

noiembrie 1996

**SUB PECETEA SACRĂ A TINEI.
ÎNVIEREA 1995 LA MĂNĂSTIREA
“IZVORUL MIRON” ROMÂNEȘTI**

PROF. DOINAN DRĂGAN

(Cap. 9 din carte "Sub pecetea sacră a tainei" - 1995 Timișoara)

*Motto: "Mărturiile Tale s-au adeverit foarte,
casei Tale se cuvine sfîntenie, Doamne,
întru lunginie de zile"*

(Psalmul 92, verset 7)

Suntene în data de 22 aprilie 1995, la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești, la sfîrșitul, Sfîntei Săptămâni Mari. Cetatea spirituală și se lipsește de susținut. Acum, starețul acestei Mănăstiri: protosinghelul Olivian Bindiu, va oficia pentru a zecea oară slujba de ÎNVIERE la această Mănăstire.

Înțelepciunea, harul, tinerețea, felul în care discută cu drepterecinoșii poartă amprenta inaltăi spiritualități românești. Cu satisfacție se evidențiază prezența la această Sfântă Slujbă alături de starețul Mănăstirii protosinghel Olivian Bindiu, Protopopul din Făget Doru Milostean, preotul din parohia Bătești și secretar la Protopopiatul Făget, Păcurar Bujor, preotul Cișmăru Vergică din satul Românești, preotul Staier Aron de la parohia Teiu de la Protopopiatul Deva, care vor oficia împreună Slujba Învierii.

Lume înțensă, nesărșită. Privesc în zar și nu-i pot cuprinde suprafața. Foarte mulți cunoștuți, foarte mulți timișoreni, oameni de toate vîrstele dar eu bueurie constat că primează tineretul. Pe sejtele acestor mulți se poate citi bucuria prezenciei lor aici. Ei își stabilesc raporturi de credință, prietenie, își stabilesc raporturi de echivalență și simpatie.

La reînvierea naturii, la sosirea primăverii ca o explozie de viață se adaugă acest moment de înălțare susținută. Prin imaginea gândirii mele trece religia istoriei sau istoria religiei ce-mi aduce în față priviri vecchi și noi cronici. Mânăstîrcă-mi lucește și mă întâmpină cu un ochi demurg. TRĂIESC prin densitatea credinței, a rugăciunilor fierbinți rostite tare sau în gând de duhovnicul meu susținut, părintele Olivian. Am convinscere că același sentiment îl poartă în susținut fiecare suflare prezentă aici, acum, în această clipă de mare credință care ne va întâmpina viitorul odată cu ÎNVIEREA.

Acceași convinscere o am și pentru rugătorul mulțimii, starețul de zece ani ai acestui mănăstiri preotul Olivian Bindiu, prin a cărui lumină și glas ne strigă nuințe.

Trăim aceste clipe ale împăcării și ale iertării pregătindu-ne pentru cuvintele adeverărilui "HRISTOS A ÎNVIAȚ!". În sfânta Săptămână Mare, când fiecare creștin aprinde focuri în inimă pentru a arde dureră și a chema bucuria, protosinghelul Olivian Bindiu prin generozitatea Sa sără margini (în 18 aprilie 1995, în orașul Făget) ne dăruiește carte "Săptămâna Patimilor" - meditații și poczii religioase, lansată la librăria "AUGUSTA" din Făget; prin care a pus la dispoziția fiecăruia dintre noi învățăturile în legătură cu întâmplările și semnificațiile zilelor din această săptămână când Iisus a săvârșit sapta cea mare a mântuirii neamului omenește. Transpunând în versuri săptacă prin care a trecut Iisus pentru mântuirea omenirii în Săptămâna Patimilor, autorul subliniază sacrificiul și idealul pentru care Iisus Hristos a suportat atâtă suferință.

Pregătirea pentru Marcile Praznic alături de Învierii s-a făcut în toate bisericiile din țară, s-a făcut și aici la Mănăstire, una din acestea fiind citirea la Sfânta Liturgie a "Evangheliei despre Învierea lui Iisus", Biserica Mănăstirii este neîncăpătoare pentru mulțimea drepterecinoșilor veniți din toate colțurile țării.

"Și a inviat Iisus dimineață, în ziua cea dintâi a săptămânii. Și iată, cu treuremar s-a făcut, că îngerul Domnului pogorându-se în cer și venind, a prăvălit piatra de pe ușă și ședea deasupra ei. Și era vedereca lui ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Și de frica lui s-au cuțremurat cei ce păzcau și s-au făcut ca morți" (Istoria Testamentului Nou - Arad - 1920).

"Eu sunt Învierea și Viață; cel ce va crede în mine de va și muri va și viu" (10, 11, 25).

"Iisus Hristos, fiind în inormânt cu trupul, cu susținutul să-a coborât în iad, a zdrobit puterile iadului, și a vestit dreptilor de acolo mântuirea lor".

"Și îiu că Mântuitorul meu trăiește și cu voi înlătă în ziua cea de pe urmă". (Io. 19, 25).

La limita dintre lumină și întuneric în preajma Bisericii Mănăstirii se audă strămutul mulțimii a susținelor grăbitice care ridică slavă lui Dumnezeu și prin lumenările aprinse aduse în chip de închinăciune lui Iisus Hristos.

Mănăstirea ne întâmpină mărcajă și pe minut ce trece ia parcă dimensiuni înalte, tot mai înalte, străbătând drumul cu toate susținutele noastre, spre lumina cerului albastru. Credințioșii au pregătit lumenări împodobite artistic cu miresme alese pentru preoții care vor înconjura biserică împreună cu toată suflarea.

Toaca bată. Tânărul frate Ghiță și Tânărul frate Ionică au această sfântă misiune de a chema susținute, aici sămându-ne la noi acasă. Suncul, măsura și ritmul specific de patru și doi timpi cuprinde toată atmosfera. Miresul de smîrmă și lărmă se simte aievea.

Precum este luna, astru, instrumentul de măsură universal al tuturor timpurilor, aşa apare în sunetul tic-tacului clipei glasul bland și sonor, dulce și grav, înnobilat de puritatea și harul divin al stârșului duhovnic Olivian care rostește pentru a zecea oară aici la această mănăstire versetul biblic: "VENIȚI DE LUATI LUMINĂ".

În timbrul voii se îmbină stările suflarești ale Sfintiei Sale.

Străbatem înconjurul de trei ori al Mănăstirii cu imnuri bisericești cântate slavă lui Iisus și evenimentelor săpt, în explozia de lumânări aprinse a drepterecindioșilor.

Numai prin Harul Sfânt, numai Luerarea Dumnezeiasă l-a ținut aici pe înimosul, credinciosul duhovnic Olivian lansat pe orbita acestui viță pentru a tămădui mii și mii de suflare. Din ochii monahului Olivian străbătușii de puterea razelelor X emană bucuria de a fi "El" acela care a transformat acest Sfânt Lăcaș, de a fi "El" acela care a transformat durerea în bucurie (propovăduind învățămintele lui Iisus Hristos), de a fi "El" acela care cu sentimentul CREDINȚEI, HARUL ȘI DARUL PRIMIT DE LA DUMNEZEU deșteaptă în oameni noi energii, înnobilează suflare prin credință, rugăciunea și puritatea cuvintelor, declanșând mirabile săpt. Prezența atâtore credinciosi la această a zecea slujbă a Învierii lui Hristos, îi înlătură toate piedicile și obstacolele puse de semeni. Mulțimea atâtore credinciosi veniți la Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești aprilie 1995, la duhovnicul Olivian, spune mult și la cîntarul echilibrului trage greu. Ei (credinciosii) vin din sece de cunoaștere a adeveratci credințe, din dorul de a-i lăunădui rugăciunea monahului, ce-l imploră pe Iisus Hristos ce astăzi a ÎNVIAT să-i scape de arabișurile orbe și meschine ale unor semeni.

"Dumnezeule, Tu întorcându-Te, ne vei via pe noi, și poporul Tău se va veseli de Tine" (P. 84, 5)

Credința este bogăția suflului nostru; ea ne susține și ne înalță. Omul credincios îl simte pe Dumnezeu, îl iubește și are încredere în El. Sfânta Scriptură ne arată că Mântuitorul a săvârșit minunile sale numai acelor oameni în care a găsit credință.

"Veniti toți credinciosii să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos căci iată a venit prin cruce bucurie la toată lumea".

"Dragostea, urarea și pacea sunt virtușile care trebuie să stea pururica de veghe în sufltele noastre ca să putem primi darurile Învierii lui Hristos și bucuria cea negrăită a Paștilor, a acestei luniinat zile pe care a sâncut-o Domnul, ca să ne bucurăm și să ne veselim într-însă". (Protosinghel Olivian Bindiu "Mesaje Creștine")

Părintele Olivian Bindiu ne învață că: "RUGĂCIUNEA ESTE PUTEREA CEA MAI MARE CE S-A DAT OMULUI! PRIN AJUTORUL EI, OMUL, ÎNTR-O CLIPĂ, SE ÎNALȚĂ DEASUPRA TUTUROR CELOR PÂMÂNTESTI, SE RIDICĂ MAJ PRESUS DE CERURI, SE APROPIE DE ÎNSUȘI TRONUL LUI DUMNEZEU ȘI ÎNTRĂ ÎN NEMIJLOCITĂ ATINGERE CU EL".

"Înviera Domnului" reprezintă "triumful vieții asupra morții".

"Numim sărbătoarea de azi, PAȘTE, după cuvântul care în vechiul grai evreiesc însemnează trecere: fiindcă aceasta este ziua în care Dumnezeu a adus la început lumea dintre neșinjă întru řinjă".

Prin tot ceea ce este ACUM Mănăstirea "Izvorul Miron" Românești această cetate, această piramidă, acest suflă curat ortodox, această trăire și simțire a celor zece ani din viața monahului Olivian zidită și rămasă pe veci aici pentru Sfintia Sa și pentru toți vizitatorii acestui Sfânt Lăcaș, i-au alungat norii și susțința pentru neadevară, îi face

suflul să cânte într-o lansare spre zborul veșniciei zicându-și că numai credința-i puterea ce mută din loc stele, că numai credința învăță inimi curate, că numai credința va birui ridicând arzânda-i lumânare spre înalt răspunzând întrebării:

"Dar cine este acela, Împăratul Măritii?"

Cu față senină și vocea promptă, sigură și categorică, monahul Olivian Bindiu repetă de trei ori:

"Domnul cel tare și puternic

Domnul cel tare în războaie

Domnul Puterilor.

Acela este Împăratul Măritii!"

Mulțimea drepterecindioșilor asistă la Sfânta Înviere unde bătând pară la poarta inimilor ei același tunet precum în ușa bisericii mănăstirii care își deschide larg porțile spre a se intra în biserică:

"HIRSTOS A ÎNVIAT!"

"HIRSTOS A ÎNVIAT DIN MORȚI
CU MOARTEA PRE MOARTE CĂLCÂND
ȘI CELOR DIN MORMÂNTURI
VIAȚA DĂRUINDU-LE!"

"HIRSTOS A ÎNVIAT!"

"ADEVERĂT A ÎNVIAT!"

Oglindită-n metafora invitatiei clipe (zile) a ÎNVIERII, sonorizat apoi acest ecou se aude în mulțimea în care a înfiorit ÎNVIEREA DE AZI, DE MÂINE, DE MAI APOL, ÎN ÎNIMILE NOASTRE CE ÎNALTĂM IMNUL IUBIRII DE VIAȚĂ, IMNUL GLORIEI ETERNE.

*

*

*

Cotidian Independent

GAZETA

de ARGEŞ

Director general Laurentiu UNGUREANU

Luni, 2 iunie 1997
Anul I, Nr. 280 8 pagini, 900 lei

Înainte de a anunța POLIȚIA, SALVAREA sau POMPIERII sunați la GAZETA DE ARGEȘ
21.40.52; 21.03.95

100 de tineri delincvenți argeșeni trăiesc la Centrul de Reeducare Găești

**Alina CRINCEANU,
Mariana DUMITRICA**

Din cei 609 adolescenți aflați într-zidurile Centrului de Reeducare de la Găești, un număr de aproximativ 100 provin din Argeș. Altii sunt din Teleorman, Dâmbovița, dar și din colțuri mai îndepărtate ale țării. Directorul centrului, dl. Ion Gîrleanu, apreciază însă că cei mai mulți dintre delincvenții minori sunt din București. În ceea ce privește infracțiunile săvîrșite de cei înciși aici, acestea sunt: tilhării, violentă, furturi calificate, viol etc. Cu alte cuvinte, se poate întîlni o gamă foarte largă de infracțiuni, dar și de structuri comportamentale la acești copii și tineri certați cu legea. Căpitânul Adrian Vulpescu, psihologul unității, a întocmit chiar o statistică ale cărei date ne pun pe gînduri. Astfel, 70% dintre minorii centrului provin din familiile a căror capacitate educativă este mult diminuată datorită mediului de violentă, infracționalitate, alcoolism; 20-25% dintre ei au săvîrșit diverse delice la sugestia sau chiar îndemnul familiei. Peste 90% din rîndul minorilor abandonaseră cursurile școlare cu mult înainte de momentul arestării lor. Dacă pînă în perioada 1992 - 1995, aproximativ 5-7% din cei care intrau în școală de corecție erau analfabeti, la ora actuală procentul a crescut într-un ritm alarmant, ajungîndu-se la 30-35%. Psihologul opinează că școală își are partea ei de vină, printr-un dezinteres evident al cadrelor didactice.

Preotul Octavian este de părere că părinții

**nu trebuie să își
renege filii care au
gresit**

La Centrul de Reeducare Găești l-am întîlnit și pe preotul călugăr Octavian Pop,

părintele este originar din zona Ardealului, este licențiat în drept și, de aproximativ un an, este duhovnicul și îndrumătorul „oitelor rătăcite” de la centrul Găești. Este cel care are misiunea de a modela susținutele contorsionate ale tinerilor, de a le alina suferințele atunci cînd acestia îi cer ajutorul. Părintele nu spune că în momentul în care un copil se hotărăște să facă o confesiune, el trebuie să precizeze de la bun început dacă mărturisirea lui trebuie să rămînă secretă sau poate să ajungă la urechea comandanților. Preotul spune că cea mai mare suferință a confidenților săi este lipsa unei legături cu părinții care, în cele mai multe din cazuri, evită să-și mai vadă fiili după ce au apucat pe drumuri gresite. „I-

doare cel mai tare faptul că părinții îi renegă. Sunt puși în situația de a lăua legătura cu familiile lor, încercînd să îi apropie. Eu merg pe ideea că cei care au greșit trebuie iertați și că de vină sunt și părinții, pentru că nu i-au supravîzuat”, spune preotul Octavian.

**„M-a durut să-mi văd
părinții îșă supărați!”**

Unii dintre tinerii de la Găești par afectați de faptul că și-au dezamăgit părinții. „Cel mai rău îmi pare de familie. Părinții mei se consumă, își

fac tot felul de gînduri negre. Au venit la mine de câteva ori, dar m-a durut să-i văd îșă supărați. Îmi pare rău și pentru frații mei mai mici. Ce exemplu pot să le dau eu, care am ajuns aici, unde sunt? Cum îi privesc oamenii știind că au un frate la easa de corecție?”, se întrebă, cu ochii în lacrimi, un adolescent drăguț și care pare a fi educat. Ciprian Ivan are 17 ani și este din Pitești. După cele trei luni petrecute la centrul de reeducare, încă nu a reușit să se acomodeze, dar speră să scape de aici cît mai repede, pentru că se consideră nevinovat. El s-a făcut complice la un furt, dar spune că a fost îndemnat de căi prieteni (printre care, spune el, se află și fiul unui comisar de la Garda Financiară), să fure chiar din mașini. De altfel și Ciprian pare a fi de familie bună. Veteran de acum, pentru că se află la Găești de trei ani și jumătate, Ionut Dinisor din Hirtiești - Argeș a fost condamnat pentru viol și tilhărie. Își recunoaște faptele, fără să se rodească prea mult și spune că îi este dor de părinții lui. Spre deosebire de băieți, fetele sunt mai neastimpărate, gâlăgioase, neînconjoară imediat, întrebîndu-ne care mai de care: „Cînd vine grădinarul?” Ramona Miloiu, din Colibasi, are 17 ani și a fost arestată pentru surî din buzunare. Refuză categoric să se lase fotografiată, motivând că se va face de ris în orasul ei. O altă fată tîne mortiș să stea de vorbă cu noi. Se numește Stela Chiora și este din Poiana Lacului. Se mîndreste cu faptul că este maestră în tilhării. De altfel, la cei 21 de ani ai ei, Stela se află pentru a doua oară într-o casă de corecție. Se jură,

însă, că nu o să mai fure niciodată, pentru că vrea să se „așeze” la casa ei, să se mărite și să aibă copii. Fetele par foarte apropiate de gardiana care le supraveghează și de dna sociolog, căreia insistă să-i spună mama.

Tinerii reușesc cu timpul să se acomodeze chiar și în acest mediu, se împrietenesc între ei, își duc viața în centru ca în propria casă. Un gardian

povesteste cum un timăr care își îspăsise pedeapsa s-a întors la cîteva zile de la liberarea sa, cu geamantanul în mînă, spunîndu-le ofițerilor uimiti: „Am venit acasă!”

La Găești, copiii și adolescentii învăță în sălile de curs sau munesc în atelierele de croitorie, mecanică, tîmplărie, coafură. Uneori ies lucruri minunate din mîinile lor. Căpitânul Vulpescu speră ca un număr cît mai mare de societăți comerciale din Argeș să ia legătura cu conducerea centrului Găești în vederea unei colaborări, pentru că aici pot găsi tineri calificați în diverse meserii. Si astfel, ei nu vor mai fi aruncati direct în mijlocul unei societăți care îi respinge și în cadrul căreia nu își pot găsi locul.

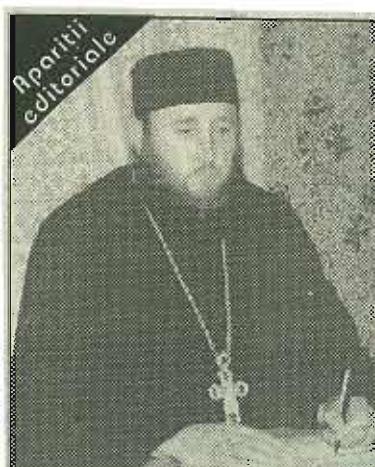
JURNALUI®
de
DÂMBOVIȚA

100% LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN
Nr. 356 SERIE NOUĂ ANUL IV

Luni, 2 iunie 1997 LEI 700 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

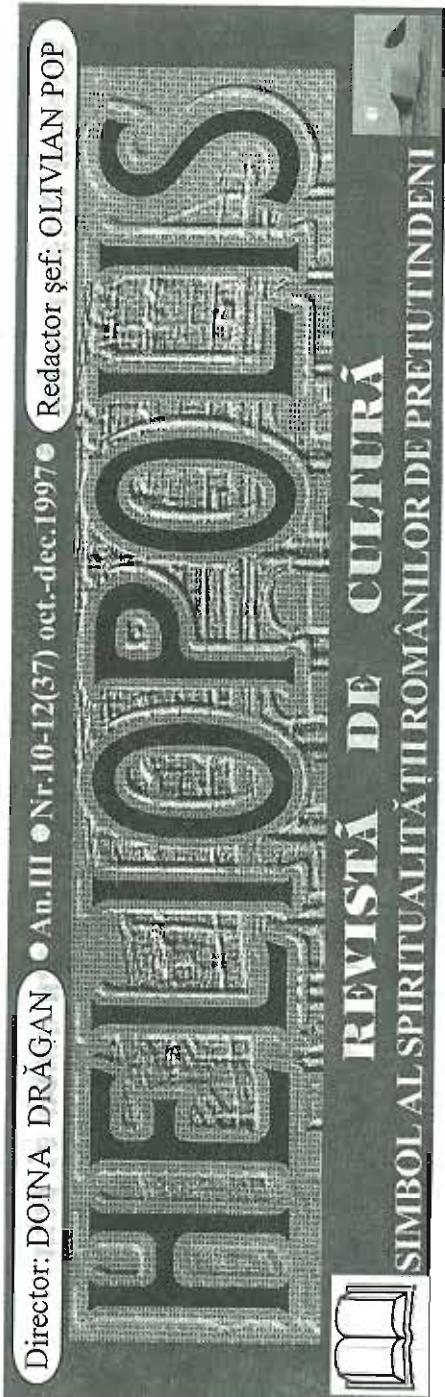
Literatura juridică s-a îmbogățit cu încă o carte de specialitate:

**"RAPORTURILE DINTRE GUVERN SI PARLAMENT
ÎN DREPTUL ROMÂNESC SI COMPARAT"**

Cu ocazia numirii în funcția de jurist consult al Patriarhiei Târgoviște, preotul Centrului de Reeducare Găești, protosinghelul Olivian Pop, și-a lansat o nouă carte. A opta apărută în colecția juridică, cartea "Raporturile dintre Guvern și Parlament în Dreptul Românesc Comparat", este structurată în sute de capitoluri, având ca subcapitole secțiuni din dreptul românesc și comparat. Aici sunt relevate principiile de separație a puterii în stat. Bine documentat, parcurgând o vastă bibliografie selectivă, juristul Olivian Pop reliefază rolul Parlamentului în numirea Guvernului, făcând referire și la controlul administrației. De la autor am aflat că, până acum, la noi în țară nimeni nu a mai încercat să facă o comparație între Guvernul și Parlamentul României și forurile similare din Occident.

Layină MARCU

CRONICĂ LITERARĂ

Director: DOINA DRĂGAN • An.III • Nr.10-12(37) oct.-dec.1997 • Redactor șef: OLIVIAN POP

• • • • •
Olivian Pop - Bindiu. Posteritatea din culise. Editura Mirton, Timișoara 1997, Ediție revizuită p.112.

Gândul îndoelnic: "În ceasuri cu și fără soare,/O, biete pagini, biete vise,/oare vă va scoate a fără / posteritatea din culise?" (p.69)

aparținând poeziei cu același titlu precum coperta întâi a cărții îl pune pe autor la o sumedenie de "incertitudini" - "Şiraguri de cuvinte/De sub vechi încuietoare,/Deveni-veți, oare,/Însemne pe morminte?" "Oseminte de gânduri/ice vă păstrează în sertare,/Cunoaşte-vă-oare/cele patru vânturi?" (p.70); și vrea să evadeze: "Pentru o lume nouă/Adevărat zic vouă!" (p.25) dar "În aşteptare"- "Minute și secunde alene se perindă,/Tăcut mă adâncesc în lumea din oglindă/Și ochii mei aprind iluzii-n noi altare/Când lacrimi se prelungă tăcute-n aşteptare" (p.26) până în zorii dimineții, "Îngândurat de poarta celuilalt,/E miez de noapte..." (p.29) se tulbură pe-un ton funebru: "Aș vrea să pot spune,tuturor ceea ce simt,/Ura ce-o port față de oameni,... (p.32-33) și mereu gândește de ce atâtea schimbări: "Viața, calvar, morgă, moarte, răutate,/ore întregi îmi pun aceste întrebări care n-au răspuns/mă-nchid în mine să susțin/departe de orice privire, timorat, sufletu-mi caută eliberare" (p.31).

Cartea este arionizată pe trei părți: 1. OBSESSIA MEGALOMANIEI; 2. LUMINA VIEȚII VIE și 3. CASCADE DE MELANCOLIE, poezii selecționate

din broșurile autorului apărute între anii 1994-1996; revizuite și adăugate sau gândite într-o nouă formă.

Mai cuprinde în prim plan note biografice și opera autorului.

Cartea se deschide printr-un studiu conceput ca "Ipostază ale vieții isihaste" a prefațatoarei și se închide "ca o metaforă de lumină și speranță" după cum arată postfața, cuprinzând și câteva note critice despre autor.

De asemenea volumul de poezii se bucură de conceperea și realizarea copertei de către Emil Grama și de editarea și tiparul în imprimerie Mirton Timișoara.

Prof.Doina Drăgan

GALERIA DE PORTRÈTE SCRISE

Protosinghelului OLIVIAN OCTAVIAN POP

Redactor șef al revistei; licențiat în teologie și științe juridice

“LA MULTI ANI !”

Pentru timișoreni, dar nu numai, ci și pentru toți care îl cunosc pe **părintele Olivian, ziua de 22 octombrie** a devenit un moment de bucurie, prilej de a sărbători împreună an de an, an după an; succesele, realizările, încercările și depășirile de sine, momentele de bucurie pentru fiecare izbândă.

La început în domeniul monahal, apoi profesional, scriitoricesc, etc...

Este de remarcat că la cei 41 ani ai părintelui Olivian numărul cărților publicate depășesc 50, ele clasându-se pe colecții pastorale, juridice, psihologice, poezie, proză.

Viitoarea biserică
“SF.IERARH IOAN GURĂ DE AUR”

Sfintia Sa a urmat “*Lumina lui Hristos*” care “*este un lucru greu, este purtarea Sfintei Cruci, a suferințelor; cum a purtat-o Însuși Mântuitorul. Cel ce nu este în stare să suporte în lumea aceasta toate necazurile, cum a suportat Domnul Iisus Hristos, acela nu este vrednic de El, zice Domnul*”.

“*Mântuitorul ne asigură că jertfa ce o facem pentru El va fi răsplătită însutit*”.

Iată că într-un timp relativ scurt, la mai puțin de doi ani la locul unde preotul capelan Olivian Pop slujește la C.R.Găești s-a pus piatra de temelie la biserică ce va urma să poarte numele **“SF.IERARH IOAN GURĂ DE AUR”** și astfel va mai fi **“Un vis împlinit”**.

Fapta bună este luminată.

Luminată să Vă fie calea, părinte Olivian, sănătate, zile prospere și fericire.

Redacția revistei Heliopolis

EDIȚIE SPECIALĂ

Director DOINA DRĂGAN

♦ An III Nr. 10 (35) iunie 1997 ♦

Redactor șef OLIMIAN POP

Noi apariții la Editura ANDOTOURS

VESTIREA CEA DIN URMA
A
PATIMILOR DOMNULUI
COLLECȚIA PASTORALĂ 1

Preocuparea aceasta, Patimile Domnului, ar trebui să ne stăpânească inimile și cugetele noastre în zilele care vin.

Hristos a suferit păcatele altora și noi putem să scăpăm de pe deapsă și să ne curățim de păcate prin căință adâncă, întărâtă cu credință în Iisus Hristos Cel ce a patit pentru noi!

Autorul

Cuvântul lui Dumnezeu este: hrănă pentru suflet, făcie ce strălucește în loc întunecos, sabie ascuțită cu două tăișuri, ce pătrunde până la măduvă și descoperă toate cele ascunse în mintea și în inima omului; duh și viață, ploaie și rouă, sabie a Duhului, ca focul și ciocanul care taie piatra, și este de folos spre învățătură, spre mustrare, spre îndreptare și spre înțelegere care duce la dreptate.

Trei sunt folosurile ce izvorăsc din predicarea neîncetată a cuvântului lui Dumnezeu:

- dacă oamenii nu cunosc adevărul, ea le luminează mintea;
- dacă ei nu se gândesc la adevărul cel veșnic, ea le îndreptează gândirea spre el;
- dacă inima lor nu este mișcată de sfîrșenia lui, atunci predica le răscolește conștiința pentru a le mișca voința spre împlinirea adevărului dumnezeiesc.

Autorul

Lucrarea semnată de Protosinghel OLIVIAN POP se dovedește a fi nu numai o lectură atractivă ci și acut necesară. Ea constituie un semnal de alarmă pentru toți cei care, slujind educația, vor să-i mute accentele doar în această lume, uitând de acele datorii sacre pe care la avem față de cer și dumnezeirea din noi. "Educația religioasă a copiilor" vine să întregească activitatea duhovnicească pe care părintele POP o practică cu dragoste și har în mănăstirea de la Românești, căci opera lui de căpetenie se află mai ales în oameni. Parcurgând însă paginile cărții de față vom înțelege, încă o dată, că educația indiferent de cările ei, dacă este exercitată cu măiestrie constituie izvorul celor mai minunate culori pe care omul le poate adăuga acestei lumi ce ne-a fost dată de Dumnezeu ca s-o putem stăpâni.

Conf.dr.Anca Munteanu

Noi apariții la Editura ANDOTOURS

COLLECȚIA PASTORALĂ 7

ANDO TOURS Iasi

Preotul este cel care are putere și darul special de a lucra în numele lui Dumnezeu și cu putere dată lui de Dumnezeu.

Fiecare preot are darul preoției de la Dumnezeu și chemarea să arate calea care duce la mântuire, să vestească Evanghelia lui Iisus Hristos în mijlocul credincioșilor săi.

Tinând seama de nevoia împrospătării activității sacerdotiale pastoral-misionare, toți cei ce vor cili această carte, credincioși și în special teologi și preoți pot găsi cu siguranță în capitolile prezентate de părintele Olivian, modelul adevăratelor slujin preoțești din care se pot hrăni, iar prin pildă vor putea realiza lucruri frumoase pe lârâm pastoral-misionar, spre mărirea lui Dumnezeu, binele Bisericii și a credincioșilor noștri.

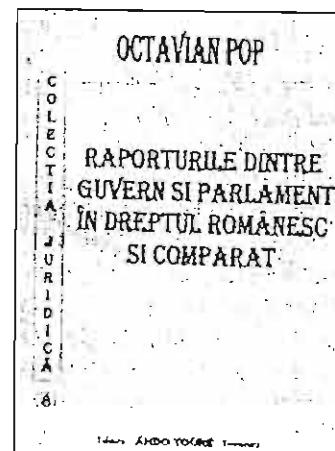
protopop DORU MILOSTEAN

Prin "Colecția pastorală" Protosinghel Olivian Pop ne propune învățături creștine, percepute ca un dar al lui Dumnezeu, transmise oamenilor prin Iisus Hristos.

Scoase la lumina tiparului în anul 1990 în prima ediție și, acum în 1997 în ediția II, aceste cărți vin ca o binecuvântare și se adresează tuturor oamenilor îndemnându-i la rugăciune.

Sunt evidențiale Patimile și răstignirea Mântuitorului Iisus, modalitatea și vremea când și cum s-au petrecut; de asemenei învățăminte pe care trebuie să le culegem și sfaturile evanghelice care ne îndeandără să lecturăm cărțile.

Prof.DOIНА DRĂGAN

Jurist și teolog, Octavian Pop, studiind dreptul românesc și comparat, dreptul bisericesc, canonic, judecătorești, își ancorează ideile în cadrul vieții materiale, omenești, în general stabilind poziții în cadrul vieții sociale, surprinse concepte, tradiții, nepăsări, existențe, ignoranțe sau competențe, probleme morale-creștine, viață modernă, etc., analizând și concluzionând idei personale dar reale, raporturi între diferite elemente.

General de divizie Ioan Chiș

Prezentăm cărțile editate de
prof.Doina Drăgan și prof.Ană Zlăbuț
prin Editura ANDOTOURS Timișoara
din 1 septembrie 1996 - 1 iunie 1997

Prof. DIANA NICULESCU
Popas în armonia timpului (oct. 1996)
Jurist OCTAVIAN POP
Întâlniri fierbinți (ian. 1997)

Prof. DOINA DRĂGAN
Spiritualitate și creștinătate (ian. 1997)

Profesorii EMIL BĂLAI, RODICA BĂLAI, MIRCEA MUREȘIANU, SILVESTRU I. MUREȘIANU
Rodna - Pagini de monografie (nov. 1996)

Prof. IONEL CIONCHIN
Valaco - Pelasgia - limba primilor scriitori ai omenirii
(mai 1996)
Jurist OCTAVIAN POP
Dreptul canonic (nov. 1996)
Jurist OCTAVIAN POP
Noțiuni de administrație publică (nov. 1996)

Prof. VALENTINA BOBINĂ
Caietul de literatură română (nov. 1996)

Prof. VALENTINA BOBINĂ-VUCOVAN
Sugestii pentru studentul practicant în pregătirea lecției de limba și literatura română (dec. 1996)

Elevă cl.a XII-a CARMEN CRISTEA
Lumea imaginilor (nov. 1996) - poezii
Jurist OCTAVIAN POP
Frânturi de destine (ian. 1997)

Col.ION GÎRLEANU
Coordonate psihosociale ale delincvenței juvenile în perioada tranziției (nov. 1996)

Prof.ADRIAN ȚĂDULESCU
Psihologia delincventului minor (feb. 1997)
Prof.MARIA DASCĂLU
Heliopolis - Cetatea Soarelui (ian. 1997)
Jurist OCTAVIAN POP
Melancolie (nov. 1996) - poezii
Col.ION GÎRLEANU

Răspunderea juridică pentru faptele penale săvârșite de minori
(dec. 1996)

Dr.VASILE COSTIN, Arhiepiscopul Târgoviștei
Grija pastorală a bisericii față de cei din închisori (mar. 1997)

Prof.SEXTILIA POPA
Plutind între două lumi (mai. 1997)
Jurist OCTAVIAN POP
Raporturile dintre Guvern și Parlament în Dreptul Românesc și Comparat (mai 1997)

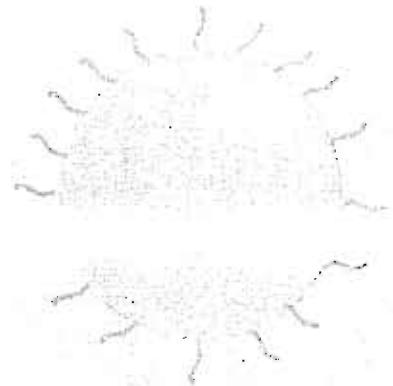
General de divizie IOAN CHIȘ
Reforma penitenciară din România (apr. 1997)
Protosinghel OLIVIAN POP
Trăirea preoțească (ed.II) (mai 1997)
Protosinghel OLIVIAN POP
Vestirea cea din urmă a Patimilor Domnului (ed.II) (mai 1997)
Protosinghel OLIVIAN POP
Sfaturi evanghelice (ed.II) (mai 1997)

Căutăm parteneri străini pentru

- a realiza o tipografie în Timișoara;
- în domeniul turistic;
- în domeniul medicinei veterinare;
- sau altele.

Cei interesați ne pot contacta pe adresa:
România, 1900 Timișoara, C.P. 785, O.P. 8
tel. +40 - 56 - 122248

ISSN 1224-7510

LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ

A large, stylized graphic of an open book. The pages are filled with horizontal lines, suggesting text. From the center where the pages meet, numerous thin, radiating lines of varying lengths extend outwards towards the edges of the page area, creating a sunburst or light-ray effect.

REVISTĂ DE CULTURĂ, OPINIE SI INFORMARE

Anul II ◇ nr. 10-12 ◇ octombrie - decembrie 1997
Editată de CENTRUL DE REEDUCARE GĂEȘTI

Biserica "SF.IERARH IOAN GURĂ DE AUR" de la Centrul de Reeducare a Minorilor Găești

S-a spus, pe bună dreptate, că nicicând soarele nu ni se pare mai frumos, mai stălucitor și mai plin de măreție decât atunci când răsare dintr-un nor întunecat; după cum nicicând primăvara nu e mai plăcută și mai dorită decât atunci când urmează după o iarnă grea și îndelungată. Tot astfel ridicarea unui sfânt lăcaș reprezintă o bucurie, o primăvară dulce a sufletelor creștine. Într-o atmosferă solemnă, în ziua de joi, 12 iunie 1997 în prezența cadrelor civile și militare, dar și a minorilor și deținuților din C.R.Găești, s-a pus piatra de temelie la Biserica ce va urma să poarte numele "Sf.Ierarh Ioan Gură de Aur", patriarhul Constantinopolului, a cărei prăznuire se face în fiecare an la 13 noiembrie. Slujba a fost oficiată de către Întâistățitorul Arhiepiscopiei Târgoviștei, Înalți Prea Sfinți Sa Dr.Vasile Costin, încoronat de un sobor de preoți format din:

- preot capelan Olivian Pop
- preot consilier Gheorghe Căpitanescu
- preot consilier Constantin Vălu

-preot paroh Marian Lincă și cei doi diaconi ceremoniali ai Înalți Prea Sfinției Sale. Răsunetul acestei slujbe s-a revărsat sub bolțile cerului cu ecouri ce s-au răsfrânt la nesfârșit în cupola inimilor iubitoare de Hristos. Lucrările de construcție ale viitorului lăcaș au început la 5 iulie a.c. urmând ca până la sărbătoarea Hramului din 13 noiembrie să se termine și lucrările de pictură, biserică urmând a fi și târnosită cu sfinte moaște. Construcția este făcută din cărămidă și bolțari cu ziduri groase de circa 30 cm., ferestre înguste și turlă înaltă, acoperiș de tablă și cupola turlei este în formă de bulb de ceapă (o îmbinare a stilului bizantin, cu cel slav). Biserica este masivă, cu planul în formă de navă

ușor treflată, apărând doi contraforți la naos. Tavanul este drept, ușor rotunjit la pereti lateral și este confectionat din lambriuri de lemn.

În construcția acestui lăcaș s-a realizat o îmbinare a influenței stilului bizantin cu elemente din arta populară, pridvorul deschis, Naosul și pronaosul sunt unite, înlăturându-se zidul despărțitor.

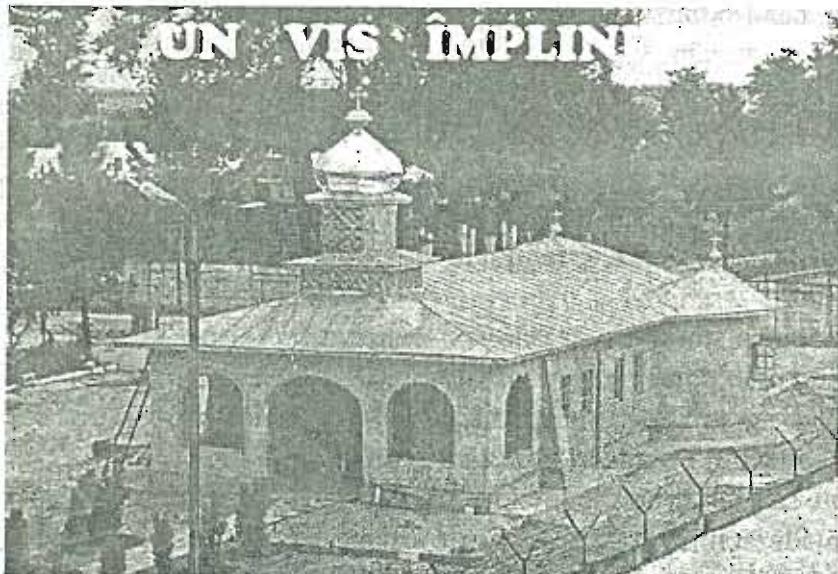
Dimensiunile bisericii sunt de aproximativ 163 m², 20 m. lungime, 8 m lățime și 4,5 m. înălțime, dar în

ciuda acestui fapt armonia construcției conferă o impresie de monumentalitate și prestigiu. În forma sa actuală biserică din C.R.Găești, a fost ridicată din contribuția cadrelor unității, militari și civili. Un rol deosebit în realizarea acestui edificiu (unic în felul său ca formă și construcție), l-a avut comandantul unității

- colonelul Ion Gîrleanu - suflet iubitor de cultură, preotul capelan al unității Olivian Pop și cei doi locuitori maiorul Constantin Rădulescu și căpitanul Valentin Vali Georgescu. Lucrările acestui edificiu sfânt au fost conduse de talentatul și iubitorul de artă căpitan Marin Nicolae iar partea tehnică a lăcașului a fost realizată de tehnicianul constructor Sandu Cornel.

Biserica a fost ridicată prin munca deținuților și minorilor din unitate, sub directa supraveghere a subofițerilor: Maxim Vasile, Florea Ionel și Pandeloiu Cosmin.

Un gând ne îndeamnă să dăm slavă lui Dumnezeu, care ne-a îndemnat să ne îndreptăm pașii pe drumul împlinirii mesajului său de apropiere, încredere și dragoste frătească, spre a ne întâmpina unii pe alții, la acest luminat Hram al toamnei noastre sufletești ce va culmina și cu binecuvântarea ostenirilor depuse, după datina străbună.

22 Octombrie 1997 - Popas aniversar

Redactorului şef, Protosinghelului Olivian Octavian Pop
"LA MULTI ANI!"

În fiecare an ziua de 22 octombrie este un prilej de bucurie pentru toți cei care îl cunosc pe părintele Olivian.

Născut sub cerul Rodnei, pe meleagurile județului Bistrița Năsăud în anul 1956, este dublu licențiat în teologie și drept, actualmente slujind în Centrul de Reeducare a Minorilor din Găești.

Colectivul unității noastre îi dorește și în continuare multe succese, realizări, sănătate și prosperitate.

*Redacția
"Lumină și speranță"*

CRONICĂ LITERARĂ

Olivian Pop Bindiu - Posteritatea din culise

Editura Mirton Timișoara 1997; p.112

Volumul de Poezii "Posteritatea din culise" apare în Timișoara la Editura Mirton în 1997 și este o ediție revăzută și constituită din poezii care au apărut în broșuri de format mai mic ale autorului. Cartea se bucură de realizarea copertei prin persoana lui Emil Grama fiind prefațată de Mariana Strungă, care și-a intitulat studiul asupra poezilor: "Posteritatea din culise - ipostaze ale vieții isihaste", pe un spațiu vast afirmând despre volum că: "Se remarcă printr-o mare concentrație ideatică și metaforică având la bază atât isihasmul ca doctrină a liniștirii, cât și meditația alchimică, metodă ce își propune dezengremarea cicatricii emoționale (în psihologie - depășirea traumei) pe fondul mai larg al Nirvanei cu sens teologic de mântuire din punct de vedere ezoteric, Nirvana semnificând ultima treaptă la care poate ajunge un om în evoluția sa spirituală"; și are o postfață intitulată "Ca o metaforă de lumină și speranță" semnată de fosta elevă a profesoarei Mariana Strungă și anume Laviania Diana Miloș actualmente prietene și colaboratoare, care tot pe un vast spațiu arată că "volumul îl reprezintă pe poetul Olivian Pop Bindiu în turnul elogatru al ideilor înalte și al filosofilor adânci despre lume și viață, a percepțiilor și a propriilor senzații, angoaselor și a goanei lungi de sentimente, cu scopul de a cunoaște lumea mult mai bine. E omul readus la propriul sine, scrutându-și odaia acumulând un cumul existențial respirației și expirației, urmate de traume, cauze și efecte supuse unor analize lucide și obiective."

Cartea se deschide cu notele biografice ale poetului Olivian Pop Bindiu, secundată de opera scrisă.

În noua formulă revizuită de către poet, volumul este armonizat în trei capitole OBSESIA MEGALOMANIEI; LUMINA VIETII VIE și CASCADA DE MELANCOLIE.

Gânduri, În noapte, Singurătate, Prietenie, Caut, În aşteptare; sunt o parte din poezile ce aparțin primului capitol.

"Un gol imens în mine se strecoară, speranțe cad răpuse, ca frunzele de vară" (În aşteptare p.26)

"Fantomă cu lungi plete de cărbune
Cu ochii de rubin întunecat,
Purtând în mâini securea ruginită
Și-n loc de râs un rânjet blestemat
(Nefericirea, p.34)

Punctul culminant după cum este intitulat și capitolul este poezia "Obsesia Megalomaniei":

"Când primăvara împarte fericirea tuturor
ticăloșilor
Și-l uită pe nefericit
Ce-i mai rămâne aceluia biet spirit?"
(p.42)

Din Cap.II "Lumina vietii vie" face parte poezia "Posteritatea din culise" (p.69) a cărui titlu este dat și volumului și în care poetul se întreabă:

"În ceasuri cu și fără soare
O, biete pagini, biete vise
Oare vă va mai scoate afară
Posteritatea din culise?"

Și asemeni în poezia "Incertitudine" (p.70) care încheie capitolul cu un ton de resemnare poetul se mai întreabă odată:

"Biete pagini scrise
La ceasuri fără soare
Scoate-vă-va, oare,
Posteritatea din culise?"

Melancolie, Frământări, Pe drumul vieții, Aduceri aminte, Părere de rău, etc., constituie cap.III: Cascade de melancolie:

"O lacrimă amară pe obraz mi se scurge
Iar zâmbetu-n lacrimi de dor mi se stingă,
Vocea-mi cu țipăt te cheamă și ea,
Dar tie nu-ți pasă de loc, draga mea"

(Răspuns II, p.90)

Cartea mai cuprinde și "Note critice" între care amintim frumoasa caracterizare pe care i-a făcut-o Traian Iancu.

"Posteritatea din culise" este un volum complex care cu siguranță se va bucura de succes.

Prof. Doina Drăgan

CRONICĂ LITERARĂ

Octavian Pop - Socializarea și implicațiile ei în apariția și formarea comportamentului predelincvent și delincvent

Editura "Ando Tours" Timișoara pag.100

OCTAVIAN POP

SOCIALIZAREA ȘI IMPLICAȚIILE
EI ÎN APARIȚIA ȘI
FORMAREA COMPORTAMENTULUI
PREDELINCVENT ȘI DELINCVENT

Editor: ANDO TOURS Timișoara
1977

Dezvăluite fiind transformările structurale pe care le înregistrează societatea umană-moral, spiritual, social, economic, în carte autorul își îndreaptă atenția în mod deosebit particularităților copilăriei și adolescenței din

comportamentul deviant al minorului, motive ce duc la determinarea de bază a comportamentului deviant juvenil;

-Principalele teorii și modele explicative în domeniul delinvenței juvénile, unde autorul învederează orientările psihologice și sociologice în etimologia delinvenței juvénile;

-Socializarea și implicațiile ei în apariția și formarea comportamentului predelincvent și delincvent (cap.3); capitol ce poartă și titlul cărții, în care autorul dezbatе rolul de socializare în geneza și modelarea personalității, pune accent pe familie ca factor de socializare, arătându-i funcțiile și disfuncțiile ei în apariția manifestărilor antisociale la minori. Un rol deosebit în formarea personalității adolescentului se arată că îi revine școlii și grupurilor de prieteni care îl influențează în bine sau în rău.

-Relația dintre predelincvență și delinvență juvénile e inserată prin delimitările concepționale în prevenirea fenomenelor de delinvență; ne este arătată simptomatologia formelor devianței în atitudinea minorului și lumea ce încjoară fugarii.

-Probleme actuale în evoluția delinvenței juvénile și tendințele acesteia în rândul minorilor, capitol în care autorul descrie criminalitatea în România, arătându-ne dimensiunile și dinamica fenomenului în perioada de tranziție;

-Următorul capitol prezintă unitățile cu rol de combatere, asistență, prevenire și recuperare a minorilor, în care este pus în evidență rolul asistenței sociale în ideea unei preveniri sau ocrotiri;

-Ultimul capitol dezbatе concluzii și propuneri cu privire la combaterea, prevenirea și ameliorarea fenomenului de delinvență juvénilă în România.

"Teoria socializării, aflată la intersecția dintre sociologie și psihologie s-a dovedit a fi teoria cu cele mai multe ipoteze validate de cercetările asupra minorilor delinvenți din țara noastră" - apreciază autorul. De asemenei: "Școala și familia printr-o intervenție adecvată sunt în măsură să prevină agravarea comportamentului deviant al adolescentului".

Prof.Diana Niculescu

punct de vedere al tinerei generații și în particular a adolescentului în relație cu conduită delincventă, autorul arată că personalitatea delincventului este produsul unci ūmbinări relativ neizbutite cu personalități imperfecte dezarmonice, împletite cu răutăți.

Dezvăluie fenomenul complex al delinvenței juvénile, ansamblui conduitelor aflate în conflict, fenomenele, consecințele, pentru care Tânărul este adus în fața instanței de judecată și apoi modalitățile și argumentele judecătorescă pentru atribuirea sancțiunii. Autorul ne pune la îndemână materiale pentru a deosebi delinvență juvénilă de fenomenul de criminalitate. O atenție desăvârșită o are în viziune: "dimensiuni ale etimologiei comportamentului delincvent" care este un fenomen supus legilor de existență și de dezvoltare a societății și care se axează pe analiza fenomenului atunci când trebuesc luate în calcul: persoana, fapta săvârșită și circumstanțele în care s-a produs fapta respectivă, studiul etimologiei faptei antisociale săvârșite de minor și cunoașterea cauzelor fenomenului infracțional-care impune atât o cercetare multidisciplinară cât și una interdisciplinară.

Autorul, Octavian Pop, armonizează conținutul volumului în şapte capitole. Astfel ne semnalizează:

-Problematica generală a fenomenului de delinvență juvénilă, abordând definiții și evaluări, arătând problemele generale privind comportamentul delincvent juvénil, motivațiile care generează

TRADITIE PUBLISHING HOUSE
EDITURA TRADITIE
S.C. "TRADITIE, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONT IN B.I.R., S.M.B., NR. 4010300305(LEI)
40203003050010 (\$ USD)
ROMANIA, BUCURESTI, SECT. 3,
STR. VORONEJ NR.7, BL.D 6, SC.A, AP.14
telefax: 40 01) 323 1903, Cod Poștal 74 122

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 242 din 14 Noiembrie 1997

VIATA CULTELOR

7. BISERICĂ LA UN CENTRU DE REEDUCARE A MINORILOR

La Găești (județul Dâmboviță), la Centrul de reeducație a minorilor a fost construită în numai câteva luni biserică cu hramul "Sf. Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului", a cărui prăznuire se face în fiecare an, în calendarele ortodox și greco-catolic, la 13 noiembrie. Arhitectura noului locaș îmbină stilul bizantin cu elemente din arta populară: pridvorul deschis, naosul și pronaosul unite. Construcția este făcută din cărămidă și bolțari, cu ziduri groase de circa 30 cm., ferestre înguste și turlă înaltă, cu cupola în formă de bulb de ceapă (o îmbinare a stilului bizantin cu cel slav). Biserică este masivă, cu planul în formă de navă ușor treflată, are 20 m lungime, 8 m lățime, 4,5 m înălțime și a fost ridicată din contribuția cadrelor unității, militari și civili, prin munca deținuților și a minorilor care sunt reeducați aici. Un rol important în realizarea acestui edificiu l-au avut comandantul unității,

col. Ion Gărleanu, cu cei doi locuitori ai săi, mr. Constantin Rădulescu și cpt. Valentin Vali Georgescu, și preotul capelan al Centrului, Protosinghel Olivian Pop. În prezent, aici se desfășoară un program pilot privind înființarea unui "serviciu de probațiune" (vezi buletinul "Viața Culțelor", nr. 238 din 17 octombrie 1997) pentru care vor fi selecționați minori cu domiciliu stabil în județul Dâmboviță. Aceștia vor urma un program special instructiv-educativ și vor fi înscrisi la cursuri de calificare după ce se va lăuda legătura cu familia și cu Direcția de Muncă și Protecție Socială. Pentru fiecare dintre ei va fi întocmit un dosar de personalitate și evaluare socio-comportamentală, care va fi prezent pe tot parcursul procesului judiciar (începând cu faza urmăririi penale și până la instanța de judecată). Amănunte despre propunerile privind optimizarea acestui proiect se găsesc în revista de cultură, opinie și informare "Lumină și Speranță" (nr. 10-12/octombrie - decembrie 1997), editată de Centrul de Reeducație Găești.

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

DÂMBOVITA

Cotidian independent

■ Fondat: 1879 ■ Serie nouă ■ Nr. 1500 ■ Vineri, 14 noiembrie 1997 ■ 8 pagini - 700 lei (la abonaj) - 305 lei ■

Ieri a fost sănătă biserica Centrului de Reeducare de la Găești

Centrul de Reeducare Găești, instituție dâmbovițeană aparținând Ministerului Justiției, a fost ieri gazda unui eveniment deosebit: târnosirea bisericii ce poartă hramul Sfântului „Ioan Gură de Aur”, Patriarhul Constantinopolului.

Acest loc de închinăciune e destinat celor peste 400 de minori aflați în centrul de reeducare. Lucrările au început cu aproxima-

tiv 5 luni în urmă și au fost posibile datorită contribuților de muncă și de bani ale celor ce au înțeles că e bine să fie un astfel de lăcaș într-un loc unde e atâtă nevoie de curățire spirituală prin credință! O donație bănească substantială a făcut S.C. Arctic Găești. La eveniment au participat, alături de cadrele instituției de reeducare și numeroși invitați: oficialități, rude

ale detinuților, cunoștințe, prieteni. Naosul ospitalier, nu prea mare, plafonul de lemn, nu prea înalt, culorile vii ale picturilor de pe perete, lumina ce pătrundea din altar pe poarta cataletesmei, toate se constituiau într-o plăcută chemare la comuniune spirituală întru Domnul, la primenire sufletească și închinăciune.

Conferința de presă care a urmat ceremonialului religios s-a desfășurat în cancelaria instituției și a prilejuit interesante schimburi de opinii pe marginea problemei Centrelor de Reeducare și a necesității educării prin religie. A fost remarcat efortul elevilor și detinuților care, conduși de cadrele penitenciarului au muncit din greu timp de 5 luni de zile pentru ridicarea bisericii, realizând „ceva unic în sistemul actual de penitențiere“.

Conferinței de presă i-a urmat, pe platoul din incinta Centrului de Reeducare, ceremonia înmânării unor diplome din partea arhiepiscopiei, celor care s-au remarcat în mod deosebit în activitatea de construire a bisericii. Un gest de prețuire din partea Bisericii Ortodoxe Române adresat celor care au contribuit nu numai cu bani și sau muncă, dar și cu o parte din sufletul lor la ridicarea locului de închinăciune.

Doina DUMITRACHE

JURNALUL® de DÂMBOVIȚA

COTIDIAN JUDEȚEAN

Nr. 498

SERIE NOUĂ ANUL IV

Vineri, 14 noiembrie 1997

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

Ieri, la Centrul de Reeducare Găești,

A FOST SFINTITĂ BISERICA "SF. IOAN GURĂ DE AUR"

Ieri, 13 noiembrie a.c., la Centrul de Reeducare Găești a fost sfântită Biserica "Sf. Ioan Gură de Aur", lăcașul creștin unde deținuții se vor putea ruga. Construcția, începută în urmă cu trei luni, a fost ridicată "fără surse financiare", după cum ne-a declarat directorul CRM Găești, col. Ion Gârleanu. Din materialele recuperate în urma demolării unei construcții vechi și cu ajutorul unor sponsori (care au donat materiale) a fost posibilă ridicarea bisericii într-un termen atât de scurt. La eveniment au fost prezenți: Dorin Clocoțici, ministru secretar de stat din Direcția Generală a Penitenciarelor; Victor Boșinaru, președintele Comisiei de politică externă; oficialități locale și judejene, precum și un sobor de preoți și

elevi seminariști, în fruntea cărora s-a aflat IPS Vasile Costin Târgovișteanul, arhiepiscopul Târgoviștei. Sufletul acestei inițiative a fost preotul Centrului de Reeducare Găești, protosinghelul Olivian Pop, care a fost sprijinit de directorul Centrului și de elevii deținuți care au lucrat efectiv la ridicarea construcției. Protosinghelul Olivian Pop ne-a mărturisit că intenționează să facă o intrare în biserică și pentru persoanele din afară. După sfântirea bisericii, a urmat o conferință de presă în care ministrul Dorin Clocoțici a răspuns întrebărilor presei centrale și locale. Printre altele, domnia sa a declarat că "biserica de la Găești este cea mai mare biserică din Direcția Generală a Penitenciarelor din România". Lavinia MARCU

CRONICA ROMÂNĂ

cotidian național de informație și opinie

Director HORIA ALEXANDRESCU

Anul IV - Nr. 1477
Vineri, 21 noiembrie 1997
12 pagini - 1000 lei

În România, o mie de

copii stau după gratii

Chiar și la un centru de reeducare, cu gratuitățile de la toate geamurile, cu pereții în culori sumbre, cu cîte 5-10-17 paturi într-o încăperă, poți întâlni oameni normali, mai bine zis copii, care la nici 18 ani recunosc că au greșit, atunci când au furat, au tălhărât ori cine stie ce au mai făcut, iar acum se duc în fiecare duminică la biserică și se roagă lui Dumnezeu, să aibă grija de sufletele lor. Așa ceva am întâlnit la Centrul de reeducare a minorilor de la Găești, unde se află 600 de tineri, dintre care 60 de fete și restul băieți, cu vîrstă între 14 și 23 de ani. Când i-am cerut permisiunea de a intra în dormitoarele lor și a vorbi cu ei, despre viața lor, despre cine sunt ei și despre condițiile de cazare, secretarul de stat de la Ministerul Justiției, Dorin Clocotici, mi-a răspuns că "noi nu avem nimic de ascuns, puteți sta de vorbă cu oricine, despre orice". La fel de dispus la dialog și transparență a fost și directorul Centrului, colonelul Ion Gărleanu, ceea ce dovedește că ceva s-a schimbat... Iar copiilor le-am spus că nu vreau să-i prezint în ziar ca pe niște "gunoaie" ale societății, așa cum îl privește, din păcate, multă lume, ci să apară ei îngiși, atât cu defectele, dar și cu calitățile lor, pentru că, la o adică, cine ar putea să spună că are numai o parte bună a vieții lui, că nu a făcut și altceva mai puțin onorabil?!

Chiar și la un centru de reeducare, cu gratuitățile de la toate geamurile, cu pereții în culori sumbre, cu cîte 5-10-17 paturi într-o încăperă, poți întâlni oameni normali, mai bine zis copii, care la nici 18 ani recunosc că au greșit, atunci când au furat, au tălhărât ori cine stie ce au mai făcut, iar acum se duc în fiecare duminică la biserică și se roagă lui Dumnezeu, să aibă grija de sufletele lor. Așa ceva am întâlnit la Centrul de reeducare a minorilor de la Găești, unde se află 600 de tineri, dintre care 60 de fete și restul băieți, cu vîrstă între 14 și 23 de ani. Când i-am cerut permisiunea de a intra în dormitoarele lor și a vorbi cu ei, despre viața lor, despre cine sunt ei și despre condițiile de cazare, secretarul de stat de la Ministerul Justiției, Dorin Clocotici, mi-a răspuns că "noi nu avem nimic de ascuns, puteți sta de vorbă cu oricine, despre orice". La fel de dispus la dialog și transparență a fost și directorul Centrului, colonelul Ion Gărleanu, ceea ce dovedește că ceva s-a schimbat... Iar copiilor le-am spus că nu vreau să-i prezint în ziar ca pe niște "gunoaie" ale societății, așa cum îl privește, din păcate, multă lume, ci să apară ei îngiși, atât cu defectele, dar și cu calitățile lor, pentru că, la o adică, cine ar putea să spună că are numai o parte bună a vieții lui, că nu a făcut și altceva mai puțin onorabil?!

Drumul spre normalitate începe de la "km zero"

Am vrut să știu mai întâi ce înseamnă reeducare. Am aflat acest lucru de la preotul unității, Olivian Pop, licențiat în teologie și în drept, cu 42 de cărți publicate, deși are abia 41 de ani! A scris opt volume de poezii și restul despre legislație. În plus, preotul Olivian Pop este un "monument" de simț al umorului și un om plin de viață, probabil pentru că este și ardelean, din Bistrița-Năsăud. Copiii din Centru sunt "topiți" după el, toți spun că este cel căruia popi să-i spui ce ai pe suflăt și el îți va da, cu siguranță, cel mai bun sfat. Hai să vedem ce ne-a spus despre reeducare: "Asta trebuie înțeleasă în sensul că educarea inițială a minorului nu și-a atins scopul, a avut curențe grave. Se vorbește despre reeducare în cazul minorilor care au săvârșit infracțiuni. Este etapa în care măsurile educative nu mai au eficiență, fiind nevoie de utilizarea unor sisteme terapeutice. Prima oară se poate vorbi despre psihoterapie, care înseamnă discuția liberă cu cel în cauză, copilul delicvent, punându-se accent pe analizarea vieții sale interioare. Se obține mai întâi linistea lui sufletească, iar cu timpul se poate produce o restructurare a personalității sale. Apoi mai putem vorbi despre ergoterapie, terapia prin muncă. Astă înseamnă continuarea învățăturii. Trebuie să vă mai spun despre greutățile acestui proces. În primul rând, este vorba de agresivitatea minorului, când educatorul se apropiie de el. Minorul suferă un șoc, în momentul internării, din cauza trecerii de la un mod de viață la altul. În acest moment, el se poartă rău cu cei din jurul său, injură, sfidează pe toată lumea. Un lucru îărăși important este artificialitatea ambianței în care se efectuează reeducarea, minorul simțindu-se aici în inferioritate. Un delicvent ocazional, care a făcut o singură greșeală, să-i spun așa, este mai ușor de reeducaț, decât un recidivist".

30 la sută din copii sunt uitați cu totul de părinți

M-am gândit dacă are vreun rost să însiruie multitudinea de teorii și ipoteze, și cum le-o mai zice, care încearcă să explică de ce ajunge un copil să fure, să dea în cap cuiva ori chiar să ucidă. În plus, despre treburile astea s-a tot vorbit până acum. Din relatările copiilor, am înțeles că unii dintre ei au avut un statut dublu, ceva care poate să pară ciudat multora: au fost la un moment dat agresori, dar în același timp erau și victime. Victimele cui? Ale propriilor lor familiei! Să auzi despre un copil că era batut de tatăl său cu lanțul - asta e ceva înfiorător. Sigur că acel copil a fugit de

acăsa și apoi a furat bani sau mâncare, pentru că îi era foame, dar a fost prins de poliție și adus la Centrul de reeducare. Pe urmă mi-am mai spus că nu trebuie să public numele acestor minori, ca să nu fie arătați cu degetul mai târziu, fiindcă aici au fost cândva într-un Centru de reeducare. Dar dacă fapta a fost prea gravă, minorul poate ajunge chiar și la penitenciarul copiilor, de la Craiova, unde se află 400 de suflete, la această oră! Directorul Centrului de reeducare din Găești, colonelul Ion Gărleanu, spune că cei mai mulți copii aduși aici au furat. "Numai 30 la sută dintre copii sunt vizitați de familiile lor cu regularitate, o dată pe săptămână, alții sunt vizitați mult mai rar, dar sunt și 30 la sută din copii pe care nu-i vizitează nimici. Legătura dintre familie și copil este foarte importantă în procesul reeducării, dar unii părinți nu înțeleg acest lucru..." Am mai aflat, însă, un lucru foarte important și anume că noi, români, putem să dăm lecții altora, în materie de reeducare a minorilor, dar și de asistență religioasă în peni-

tenciare. Directorul Misiunii creștine pentru închisorile din România, Constantin Asăvoaei, a afirmat că "țara noastră este singura din Europa Centrală și de Est care are biserici în penitenciarie. În același timp, România este pe locul doi în lume, după SUA, cu cel mai mare număr de misionari, în afară de preoți, circa 9.000 de persoane. Noi avem unul din cele mai performante sisteme de reeducare a minorilor. Au fost numeroase cazuri de copii realizați în viață, după ce au plecat din acest Centru". Trebuie spus că Centrul de reeducare a minorilor de la Găești a fost înființat în 1966. Secretarul de stat Dorin Clocotici declară că se află în lucru legea pentru executarea pedepselor, a cărei filozofie, ca să spunem așa, este reeducarea morală a detinutului, cu mare grija, în special, pentru minori. "Noi am zis așa, referitor la biserică din Centrul de reeducare, să deschidem o nouă cale de acces, mai scurtă,

până la ea, pentru toti oamenii din Găești, pentru că în acest fel copiii nu se vor mai simți atât de izolați de restul lumii, iar, pe de altă parte, societatea civilă va avea un control direct asupra a ceea ce se întâmplă în acest Centru". L-am întrebat pe ministru dacă numărul minorilor aduși fie aici, la Găești, fie la închisoarea de la Craiova - 1.000 de copii, în total - este mare sau nu. "Chiar dacă ar fi doi-trei și tot ar fi grav! Faptul că sunt 1.000 este și mai grav. Nu se impune înființarea unei alte închisori pentru minori și nici nu se poate pune problema reducerii vârstei de la care un minor poate fi tras la răspundere pentru faptele sale". La această oră, un minor răspunde pentru faptele sale în fața autorităților, începând de la vîrstă de 14 ani, conform legislației românești.

Centrul de reeducare și-a înălțat singur biserică

Credința în Dumnezeu fiind una dintre cele mai bune metode de reeducare și cum Ministerul Justiției n-a avut nici un leu să dea pentru construirea unei biserici în incinta Centrului de la Găești, s-a ajuns ca tot personalul de acolo să pună mâna de la mâna, din

propriul salarui, ca să ridice acest lăcaș al Domnului. Preotul Olivian Pop a fost sufletul acestei întreprinderi. "Secretarul de stat Cloecici a venit aici și ne-a spus clar că nu are bani, dar ne-a susținut categoric în ceea ce am vrut să facem", declară părintele. Omul lui Dumnezeu a fost cel care a donat, primul, 3 milioane lei pentru construirea bisericii, apoi tot personalul Centrului a fost de acord să cedeze 3 la sută din salarui, timp de un an de zile, pentru această faptă. S-au strâns 42 de milioane de lei și apoi, în numai trei luni, la mijlocul acestui an, biserică a fost construită, folosindu-se, ca material de construcție, și resturile unei clădiri demolate din oraș. La sfârșit, preotul Olivian Pop a mai pus la bătăie încă 12 milioane de lei, pentru obiectele de cult, covoarele și veșmintele necesare. Un profesor din Târgoviște, Horia Cernău, a pictat peretii interioiri. Mobilierul bisericii a fost făcut în atelierele Centrului. "Până să avem această biserică, slujbele se făceau afară sau în clubul unității", spune preotul. Olivian

Pop este preot din 1982 și a venit la Centrul de reeducare din Găești de la 1 februarie 1996. "Până atunci, am fost preot în comuna Românești, din județul Timiș. Ca preot, este mai dificil de lucrat cu oamenii obligați să stea într-un anumit loc, decât cu cei din libertate. Cei de aici, din Centru, au încălcăt morală creștină, ei au nevoie de afectivitate. Au nevoie de cineva, să stea de vorbă cu ei. Înaintea mea, n-a mai fost un preot în permanență aici. S-au schimbat multe lucruri în ultimii doi ani. Copii se tăiau la mâini, se injectau eu motorină, înghițeau sârme, cuie, ca să fie duși la infirmerie. Acum e mult mai bine, s-a schimbat atmosfera".

O fată a luat calea prostituției îndemnată de mama ei

Profesorul de matematică Adrian Rădulescu lucraza în Centrul de reeducare de 25 de ani. Este unul dintre oamenii care s-au apropiat de copii, au vorbit cu ei, reușind astfel să le descopere tragedia prin care au trecut, până să ajungă la Centru. Profesorul este și secretar general de redacție al revistei Centrului de reeducare - "Lumină și speranță", iar redactor-șef este preotul Olivian Pop. Revista a apărut din 1996. Acum, de când cu publicația aceasta, Adrian Rădulescu a început să publique dialogurile sale cu unii dintre copiii de la Centru. Am fost și eu la această, am discutat cu ei preț de câteva ore, am aflat lucruri care m-au uluit, dar hăi să

vedetă mai întâi ce povestește profesorul în scrisurile sale. "A început să se prezinte scurt, aşa cum fusese învățată de către educatoare. «Sunt minoră G. P., internată în Centrul de reeducare pentru infracțiunea de prostituție». S-a îmbujorat puțin, în ochi i-au apărut căteva sclăpi. «Într-o zi, mama mia adus o rochie nouă, cam scurtă, față de cele pe care le imbrăcasem până atunci și care de cele mai multe ori erau rochii vechi ale ci. M-a pus să o imbrac, apoi mi-a spus că m-am făcut față mare, că o ducem din ce în ce mai rău și că a venit vremea să căștig și eu bani. Apoi mi-a zis că am să imbrac rochia astă nouă și o să merg cu ea. Pentru început, a vorbit ea cu cineva, să-mi spună ce trebuie să fac și va avea grija să nu fie rau pentru mine, că o fac pentru prima oară. Spre seară, a venit la noi un domn bine îmbrăcat, care o mai căutașe și în alte date pe mama, ne-a luat pe amândouă cu mașina și ană plecat. Pe drum, mama a mai apucat să-mi spună doar să am grija cum o să-l ascult pe domnul, pentru că el o să fie bun cu mine, urmând ca, în continuare, să mă ajute și pe mine, aşa cum o ajuta și pe mama, să căștig bani». Am simțit că nu mai pot să ascult, aşa că am intervenit și i-am spus că nu e cazul să-mi povestească lucruri care ar intrista-o și mai mult. «Am primit o sumă de bani, cum nu mai văzusem niciodată. Când m-am revăzut cu mama, ea plângea, m-a luat în brațe și mi-a spus că asa e viață, apoi am plecat acasă și nu am mai schimbat o vorbă mult timp. După aceea, domnul acela venea din când în când, mă lăsa de acasă, spunându-mi că mi-a găsit de lucru, mă dusea la căte un bărbat, pe drum îmi dădea bani, dar mult mai puțin decât îmi dăduse prima dată, neuitând să-mi atragă atenția să-mi fac treaba aşa cum trebuie, că altfel o incurc. Într-o zi, a venit acasă la mine un politist, care m-a luat la Secție. Acolo am aflat că domnul acela fusese închis pentru proxenetism și el mă dăduse și pe mine pe lista fetelor de care se ocupă. Mie nu mi-a rămas decât să-l recunosc, după care am mers acasă. După ce s-a terminat procesul, a venit din nou la noi politistul și mi-a spus că, având în vedere situația mea familială, am fost internată într-un centru de reeducare, până la împlinirea vîrstei de 18 ani». Mama fetei a fost internată într-un centru de detenție pentru femei, ceilalți frați ai fetiei fiind internați într-o casă de copii".

Un băiat a ajuns la Centru fugind de iadul familiei

"Nu-mică mi-a fost mirarea când am văzut că intră în birou un adolescent slab dezvoltat fizic, pentru vîrstă lui - 17 ani - cu o față palidă, timorat de situația în care era pus, pentru că nu avea cuvinte nici pentru a se prezenta. «O să mă batetă? Ce dacă, acasă tata m-a bătut cu lanțul, n-o să mă puteți bate ca el. Tata era un om rău, nu prea avea unde munci, dar îi plăcea să bea. Mai mereu venea acasă beat. Mama îi reproșa că nu avem ce mâncă, se certau, ieșea cu bătaie. De la un timp, a început și mama să bea. Plecau amândoi de acasă și se întorceau seara cu câte o bucată de pâine, dar amețești de băutură. Atunci cearta deve-nea un adevărat scandal, care deranja tot blocul în care locuiam. În acest timp, eu și frații mei mai nici plecam de acasă. Ca să avem ce uâncă, eu și frații mei am început să cerșim, să furăm din buzunare și genți de la oașmeni. Într-o zi, tata nu era băut, dar era tare nervos, că nu avea băutură. Când am intrat în casă, a venit la mine și mi-a cerut niște bani, să-i ia băutură. Dar eu n-am vrut să-i dau. Banii îi pitisem sub canapea. A început să mă bătă cu pumnii și cu picioarele, dar nu i-am dat nici un ban. Atunci, s-a dus pe balcon și a luat un lanț cu care a început să ne lovească pe toți, spunând că ne omoară, dacă nu-i dăm bani. Nici atunci nu i-am dat bani, dar fratele meu mai mic n-a mai rezistat bătăile și i-a arătat ascunzătoarea banilor. De atunci, ori de câte ori veneam acasă, aveam grija să cumpărăm câte o sticlă de țitică. În felul acesta nu mai mâncau bătaie și ne rămâneau bani să ne luăm și mâncare»".

Copiii știu deja ce este milităria

Intru în blocul de dormitoare al băieților, însotit de unul din educatori. Culoarele largi contrastă cu micimea camerelor, totul este cenușiu, scările - până la etajul trei - sunt secționate de grădini. Suntem întrebați unde vrem să mergem, pe cine să vizităm. Inițial, nici se oferise un birou, unde se fie aduși căiva copii, să stăm de vorbă cu ei, dar mi s-a părut că discuția ar fi mai naturală chiar în dormitoarele lor. Ușile dormitorilor sunt deschise, mai e mult până la ora stingerii, dar a trecut deja de masa prânzului. Gardienii le reproșează copiilor că au aruncat pe jos cotoarele de mere. "Când nu vă dă mere la masă, tipăți că nu sunt mere. Când vă dă, vă bateți joc de ele!". Până la urmă ajungem la etajul trei, după ce am trecut pe lângă mulți dintre minorii de aici, care s-au uitat la noi, uimiți că văd niște străini în "teritoriul" lor. Dar toți sunt frumos imbrăcați, deși nici hainele nu au culori mai vii decât peretii... În sfârșit, alegem un dormitor și vrem să intrăm acolo. Gardianul ne oprește, zicându-ne că mai întâi intră el, conform regulamentului. Ușile de la dormitor au geamuri, îl văd pe gardian intrând și strigând "poziția de drepti!" și toți băieții din cameră se dau repede jos din paturi, care sunt puse pe două

nivele plus "parterul". Îl văd pe copii aranjându-și hainele că mai repede, cu mișcări pe care, probabil, le-au repetat de mii de ori până acum, pentru că toți fac aceleși gesturi, mai întâi își aranjează cămașa, apoi pantalonii, nici umul nu face invers. Apoi intrăm și noi. Copiii stau drepti, într-un mic cercu în jurul nostru și ne privesc tăcuți. Nu sunt nici slabii, nici grași. Dar sunt trăși, se vede asta în ochii lor. Primul lucru este să dau mâna cu ei, cu toții, să nu se simtă unul mai prejos, după care le spun că am venit să stăm de vorbă, să aflu căte ceva despre viața lor, despre motivul pentru care au ajuns aici și despre ce au de gând să facă în continuare, după ce vor pleca de la Centru. Pe urmă le propun să stăm jos, fiecare pe unde poate, și atunci atmosfera se "încalzește" brusc. Gardianul rămâne în ușă, dar nu schizează nici un gest la propunerea mea de a ne așeza. Băieții mi-au adus repede un scaun, au pus pe el și un prosop, să fie mai elegant. La fel au pregătit și pentru colegul meu,

după care

s-au așezat roată în jurul nostru, care pe jos,

care pe paturi. Am aflat că sunt 17 paturi în cameră, toate ocupate... Pe urmă iar se face liniste, când e vorba cine va vorbi primul. În sfârșit, unul dintre ei își ia înțima-n dinți și începe să povestească:

Închis pentru că a buzunărit bătrâni în ziua de pensie

"Mă numesc O.P.M., am 17 ani. Părinții mei sunt acasă. Nu sunt despărțiti. Mai am sase frați. Eu sunt al cincilea născut". Apoi spune că el a furat bani din buzunare, că un băiat mai mare, un prieten de-al lui, l-a învățat să facă asta. "Într-o lună de zile, am învățat meseria" îmi zice că mai era și prin de către unele victime, din când în când, și atunci lăua "capace", adică lăcia pumnii pe spinare, după care scăpa. Îl întreb cum s-ar simți dacă îs-ar fura lui banii din buzunar. Câteva momente stă și se gândește, apoi răspunde: "M-ăsim și rău". Îl întreb dacă s-a gândit vreodată la cei cărora le fura banii, că poate erau și oameni rămași fără nici un leu, că n-au mai avut nici ce să mânânce. "M-am gândit și la ei, dar mai mult m-am gândit la mine!". Pentru moment tac eu, surprins de răspunsul tranșant, dar apoi îl întreb dacă îl pare rău pentru ce a făcut. "Asta da, îmi pare rău. Mai mult bătrâni am buzunărit. De multe ori cred că erau în ziua de pensie, că scoțeau la bani din buzunare... Dar acum îl urăsc pe cel care m-a învățat să fur! Dar îl urăsc și păla care m-a turnat la poliție, de-am fost prinși. O să-l bat, când ies!". Mai vreau să știu ce meserie îl place și spune că vrea să se facă sofer, dar numai pe o mașină Aro, că asta e mașina lui preferată.

Jurnalul unei zile obișnuite

Un alt băiat, de 18 ani, a fost prinși de poliție când a furat o bucată de șuncă și alta de brânză. Toți băieții izbucnesc în râs, când aud de povestea asta. Ei știu tot, fiecare și-a povestit viața, în fața celorlalți, și când nu au ce vorbi, reiau povestirea, dar mai adaugă noi

amănunte. "Eu mă numesc I.L.M., dar nu eu am furat brânză și șuncă, un prieten al meu le-a furat. A furat din tren. Tatăl meu a murit, mama trăiește. Nu m-a vizitat nimeni, de un an de zile, de când am fost adus aici. Eu munceam la Turnu Severin, eram cioban la oi. N-am făcut școală, nu știu să scriu și să citești". Spune astă fără să-i pese, de parcă ar fi chiar bucuros. Îl întreb care este programul lor într-o zi. Aflu că se trezesc dimineața la ora 5.30, atunci e deșeptarea. La ora 7.00 ies afară, începe ziua de învățătură și de muncă. Seară, se dă stinsegea la ora 9.30 și cam atât fac ei. Îl întreb de mâncare și mi se spune că "nu e nici bună, nici rea. Dimineața - ceai, brânză, unt. La prânz - ciorbă de cartofi, mâncare de cartofi sau «jangale». Seară - macaroane". Vreau să știu ce sunt alea "jangale" și ei se amuză pe seama mea, că nu știu ce înseamnă. Îmi explică unul dintre ei: "E un fel de slănină". Întreb dacă s-au îngrășat ori au slăbit de când sunt aici și-mi răspund pe "două voci" - unii au slăbit, alții s-au îngrășat. Și-n rest, ce mai faceți? Cineva îmi spune că citește, se duce la biblioteca unității, ia "cărți cu pirati", se întoarce su cameră și citește. Uneori citește cu glas tare, să audă și ceilalți. Când întreb căci dintre ei știu să citească, se ridică numai șase mâini, din 17 oameni... Sâmbăta, au program de baie, de schimbăt cearceafurile și lenjeria intimă și stau toată ziua numai în cameră. Duminică se duc la slujbă. Au și vacanță, aşa cum au toți copiii de școală. Atunci li-se dă voie să joace fotbal. Au făcut chiar un campionat "mondial", între dormitoare. Băieții din acest dormitor au primit și o diplomă, pentru că au câștigat, semnată de directorul Centrului și a fost pusă și stampila, să fie document serios! Unul dintre ei simte la un moment dat nevoie să spună ceva: "Când o să am copii, n-o să-i las să facă prostii, să n-ajungă cum am ajuns eu..." Îl întreb dacă au fost îndragostiti vreodată și atunci atmosfera se "începe" mai mult și îl văd pe unu cum se îmbujorează, deși sejtele lor sunt, în uele cazuri, tăbăcile de vremuri. "Eu sunt îndragostit de o fată de aici, de la Centru. Î-am scris și scrisori. Să poezii! Î-am dat și întâlnire! Când e zi de vizită a familiilor, atunci ne întâlnim, zece minute, mai vorbim, mai rădem". Băieții îmi spun chiar că s-au utilat și cu deodoraute, să miroasă frumos, când se duc la întâlnire!

Fetele se simt minunate sub lumina blitz-ului

Pavilionul fetelor este la vreo sută de metri depărtare de cel al băieților, cele două fiind despărțite de un gard de tablă, înalt. Dacă vrei să intri, trebuie să suni la poartă. Așa am făcut și noi. A venit o doamnă educatoare și ne-a deschis. Î-am spus cine suntem și ce vrem, după care ne-a condus la unul din dormitorile. Era cam ora 3.00 după-amiază și fetele se schimbaseră, ca pentru culcare, aşa că am așteptat nu mai mult de un minut, să se îmbrace. Când am intrat, am dat cu ochii de aceleași "blocuri" de paturi, cu câte două etaje, ca în dormitorul băieților, numai că aici sunt numai 14 fete. Dar nu doarme nici una la ultimul "etaj", că e prea sus. Iarna, stau câte două în pat, să se încalzească. Îmi spun că nici nu se pune problema de relații homosexuale; "că avem bromură în mâncare", zice una din ele. Si totuși, aud vorbe despre una din alt dormitor, căreia i se zice

"degețoaica", fiindcă ar face aşa şi pe dincolo... Dar fetele nu vor să spună mai mult. În fine, observ că dormitorul lor e, totuşi, mai primitor decât cel al băieților. E și o mochetă pe jos, iar în câteva paturi sunt urșuleți. Vreau să știu de unde i-au primit și fetele îmi spun că sunt cadouri de la băieți. Au și scrisori de la băieți, dar le tin la "secret". Fetele sunt mai deschise la vorbă, vorbesc mai multe în același timp și vor să le facem poze. Ne-au întrebat dacă le putem trimite și lor niște poze, pe adresa Centrului. Vor să trimită fotografii acasă, la familie, "să avem și noi amintire de aici", zice una. Le facem poze. În grupuri mici, câte trei-patru, ca între prietene. Sunt curioase când o să le trimitem pozele și căji bani să ne dea pe ele. Noi le zicem că nu suntem comercianți și că o să le trimitem peste câteva săptămâni. Se bucură foarte tare, bat din palme, râd. Suntem singuri cu ele, educatoarea s-a întors în bioul ei, ca să le dea fetelor posibilitatea să discute liber cu noi. La ferestre, contrastează perdelușele frumoase cu grăile de afară, pentru că la numai câțiva metri de zidul clădirii să vedem câteva garduri paralele de sărmă ghimpată. Centrul de reeducare este supravegheat și de la înălgine, din câteva foișoare, unde stau gardienii înarmați cu arme automate, dacă am văzut eu bine.

La 22 de ani, are 5 ani de închisoare la activ și trei copii acasă

S.V. are 22 de ani și este din Arad. Are deja trei copii, cel mai mic de 3 ani și cel mai mare de 6 ani. Îmi spune că a fost condamnată la 5 ani, că a trecut prin mai multe închisori, iar apoi a fost adusă aici, la reeducare. "Nu se compară, aici e mult mai bine, e trai bun, față de închisorii". A fost condamnată în 1994, pentru că ar fi fost complice la un viol. "Cică eu aş fi zis unor băieți unde e o fată și ei s-au dus și au violat-o. Eu n-am avut nici un amestec! Tipa aia venise la mine, a stat puțin, a plecat și pe urmă au violat-o aia, pe drum". Îmi arată fotografia copiilor ei, înrămată. "Mi-e dor de ei!". Din vorbă în vorbă, aud expresia "penale" și eu întreb ce înseamnă asta. „Și fetele râd de neștiința mea și îmi explică ce și cum. „Iei tutunul de la nucurile de țigără și îl presari pe o foaie de ziar, îndoii foaia, dai cu limba și lipești de jur-imprejur și s-a făcut o nouă țigără. Asta e «penala»!”. Ba mai mult, mi s-a făcut chiar o demonstrație. „Și cum nu se găsea hârtie în acel moment, le-am dat eu o foaie din carnețelul meu. Numai că hârtia asta nu s-a lipit, că era prea groasă. Le spun că, uneori, societatea îi privește cu ochi răi pe cei care vin din închisorare sau de la un centru de reeducație. Primesc un răspuns surprinzător:

"Au dreptul să se poarte aşa cu noi, pentru că noi am greșit". Fata care mi-a spus treaba asta îmi povestește cum a ajuns aici. „Am plecat de acasă, că mă săturasem de bătăi, de la taică-meu. Am format o gașcă, băieți și fete, și am dat în cap la oameni, să le luăm banii”.

Mezina din dormitorul de fete a furat de foame

La un alt dormitor, am întâlnit o fată extrem de talentată la pictură. Are aproape 18 ani și a ajuns aici pentru că a furat 12.000 de lei și un ceas, din casa unei vecine din bloc. Pentru asta, a primit un an și șase luni la reeducare. Mai are trei luni și se va elibera. Zice că desenează numai la nervi. În dormitorul acesta sunt numai cinci fete. Camera e mică, n-ar încăpea mai multe paturi. Aici sunt două unguroaice și trei românce. Le întreb cum se înțeleg între ele. Îmi spun că se au ca surorile! Cea mai

mică dintre ele are 16 ani, are o față atât de... copilăroasă, că nu i-ai da mai mult de 10-12 ani. Îmi spune că a furat de foame. „A furat-o prietenă, iar eu am fost condamnată fiind complice. S-a întâmplat în Satu Mare, de acolo sunt eu. Veneam dimineața de la disococă și cineva a spar geamul unei cofetării. Mi-au dat și mie bomboane, dulciuri”. Colegele ei îmi spun că „prâslea” plângă toată ziua, cu față în pernă. Dar cazul cel mai interesant mi se pare cel al unei fete durdulice, care-mi spune că părinții ei sunt bogăți, că o iubesc mult, că îi dădeau orice, când era în libertate. și totuși, anturajul a dus-o într-o bandă de hoți. „Am furat aproape 3 milioane de lei din geanta unei femei, dintr-o consignație”. Fata are 17 ani. Spune că va sta aici până la 18 ani. „Nu să mai fur niciodată!”, îmi zice cu hotărâre. „Când o să plec de aici, o să mă angajeze mama undeva. Vreau să am banii mei. Vreau să lucrez la un bar, să servesc la mese, asta îmi place mult”.

TRADITION PUBLISHING HOUSE
EDITURA TRADITION,
S.C. "TRADITION, FAMILIE, PROPRIETATE", S.R.L.
CONT IN B.I.R., S.M.B., NR. 4010300305(LEI)

40203003050018 (\$ USD)
ROMANIA, BUCURESTI, SECT. 3,
STR. VORONET NR.7, BL.D 5, SC.A, AP.14
telefax: 40 01) 323 1903, Cod Postal 74 122

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 246 din 12 Decembrie 1997

VIATA CULTELOR

NOUTĂȚI EDITORIALE

10. CARTE DE PREDICI DESTINATĂ ADOLESCENȚILOR CU PĂCATE GRELE

În editura ANDO-TOURS din Timișoara a apărut recent ediția a doua a culegerii de predici "De la cuvânt la faptă" (396 p., format A5), avându-l ca autor pe Protosinghel Olivian Pop, preot slujitor în biserică Centrului de reeducare a minorilor de la Găești (jud. Dâmbovița). Biserică a fost construită în numai 100 de zile în vara acestui an (vezi "Viața Culțelor" nr. 242 din 14 noiembrie 1997). Subtitulată Predici la Duminicile și sărbătorile de peste an și tipărită cu binecuvântarea I.P.S. Vasile Costin, Arhiereiscopul Târgoviștei, cartea are trei capituloare, în primul fiind cuprinse predicile din cele 56 de Duminici ale anului, dar și din ziua a doua și a treia de Paști, din ziua Sfintei Treimi și din Joia și Vinerea patimilor Mântuitorului, în al doilea capitol predicile la marile praznice și în al treilea - Cuvinte de învățătură la praznicile unor sfinti și cuviosi, precum Sf. Mare Mucenic Dimitrie, Sf. Ierarh Nicolae, Sfinții Apostoli Petru și Pavel. În toate predicile se observă grija preotului slujitor de a ajunge cu cuvântul direct la înima copilului care - adesea din vina familiei în mijlocul căreia a crescut sau care l-a abandonat - a rătăcit calea și se află acum sub pază, în grija statului, dar și a Bisericii.

Redactor-editor
Vera Maria Neagu

JURNALUL® de **DÂMBOVIȚA**

100%
LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN

Nr. 530

SERIE NOUĂ ANUL IV

Luni, 22 decembrie 1997

LEI 800 - 12 pagini

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ȘEF: ALINA MAVRODIN

olivian
pop
bindiu

lacrima
Cristi

Cronică literară

LACRIMA CRISTI

O surpriză plăcută în aceste zile: de la Găești, am primit un plic voluminos expediat de protosinghel Olivian Pop Bindiu, de la Centrul de Reducere a Minorilor din Găești. Am aflat cu acest prilej despre multiplele preocupări ale sale: editor, ctitor de biserică (Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur), autor a peste 50 de cărți bisericești, de poezii și.a. Ca poet, a fost tradus în limba sârbă de un mare prieten al Târgoviștei: poetul Vasile Barbu din Uzdin (Iugoslavia). Dintre cărțile trimise spre lecturare, ne vom referi la volumul de versuri "Lacrima Cristi" (Editura Mirton, Timișoara, 1997).

"Lacrima Cristi" este un volum bine structurat, în condiții grafice de excepție și cuprinde trei capitole: "S-aprindem zorii măntuirii", "Sub semnul crucii vom învinge" și "Nepătrunsa taină". Poezia "Dacă" dă o variantă creștinească a poeziei "Dacă", semnată de R. Tagore. Reținem din poezia "Da, am văzut": "Noi am văzut înflorind în deșert/zorile, imnurile sfinte ale-mplinirii/Noi am văzut bucuria nefericiților/ca o dalbă zi de sărbătoare". Vom reveni și cu alte cronică privind activitatea preacucernicului protosinghel Olivian Pop Bindiu.

M.I.VLAD

„LUMINĂ ȘI SPERANȚĂ”

O nouă surpriză pe care am avut-o în aceste zile de sărbătoare este aceea că am intrat în posesia a două apariții ale revistei de cultură, opinie și informare - „Lumină și speranță”, editată de Centrul de Reeducare Găești. O publicație bine structurată. Reținem din nr. 10-12 (anul II - octombrie-decembrie 1997) studiile „Necesitățile umane și rolul asistentului”, „Teorii și modele explicative în domeniul delinvenției juvenile” (maior Constantin Rădulescu), „Transmisiunile imobiliare prin uzucapiune” (căpitan Valentin Vali Georgescu) și „Probațiunea - o șansă a redescoperirii de sine” (căpitan psiholog Adrian Vulpescu). Prof. Minea Gheorghita semnează articolul „Un vis împlinit: noua biserică Sf. Ierarh Ioan Gură de Aur, de la Centrul de Reeducare a minorilor Găești”. Articole, traducerî și cronicî literare sunt semnate de preot-jurist Olivian Pop Bindiu, care pune mult suflet în realizarea acestei publicații.

Mihail I. VLAD

JURNALUL®

de

DÂMBOVIȚA

100% LOCAL

COTIDIAN JUDETEAN

Nr. 596 **SERIE NOUĂ ANUL V**

Sâmbătă, 14 martie 1998 **LEI 800 - 12 pagini**

DIRECTOR: TEODOR VASILIU - REDACTOR ŞEF: ALINA MAVRODIN

Cartea de poezie

„...SPRE CELĂLALT LEGĂMÂNT”

Protosinghel Octavian Pop de la Centrul de reeducare Găești, preot și jurist, om de aleasă cultură laică, ne trimite recentul său volum de versuri „...Spre celălalt legământ”. Volumul este apărut la Editura EUROBIT din Timișoara. Reținem din „Prefața” semnată de prof. Valentina Bobină: „Dincolo de metamorfozele spectaculoase, dar, mai ales, a relațiilor dintre ele, se poate sesiza în volumul «...Spre celălalt legământ» un fond liric unic, ireductibil care asigură poetului Octavian Pop un loc distinct între reprezentanții liricii actuale.” Reținem, pentru cititorii noștri, câteva versuri din poezia „Învierea”: „Mă prelung în strada bolnavă de forfotă/ și rămân un mal în aşteptarea apei,/Pândind prin perdea învierea”.

Mihail I. VLAD

PUBLISHING HOUSE, MAISON D'EDITIONS
EDITURA TRADITION
S.C. TRADITION, SRL, PROPRIETATE*, S.R.L.
CONT ÎN B.I.R., S.A.L., NR. 25 111 0004101004396211 (LEI)

4020300050016, USD
ROMÂNIA, BUCURESTI, SECT. 3,
STR. VORONET NR. 7, BI D 5 sc A, ap. 14
Telefax: (00401) 323 19 03, Cod Poștal 74 122

ISSN 1224 - 0699

Buletin săptămânal
Anul VI, nr. 260 din 27 Martie 1998

VIATA CULTELOR

NOUTĂȚI EDITORIALE

5. PLEDOARIE PENTRU EDUCAȚIA RELIGIOASĂ A COPILOR

Protos. Olivian Pop, preot capelan la Centrul de reeducație a Minorilor, din Găești, jud. Dâmbovița, semnează în colecția Pastorală a editurii Eurobit - Timișoara ediția a III-a a cărții sale, "Educația religioasă la copii", pledoarie pentru o educație creștină dată tinerelui generației încă din sănul familiei. Din pacate, constată autorul în capitolul "Drumul spre Isus Hristos Mântuitorul", ultimul din cele zece ale cărții, "eforturile educatorilor nu găsesc adecea nici un suport acasă. (...) Virtuțile care ar trebui să împodobească copilăria lipsesc la copiii epocii noastre. (...) De aceea, concluzionează el, "obligațiile taților și mamelor creștine constau în a-i conduce pe copiii lor la Hristos Mântuitorul."

* * *

În aceeași colecție a editurii timișorene a apărut și o nouă culegere de studii de Teologie ortodoxă a Protos. Olivian Pop, intitulată Hrană duhovnicească. Folosindu-se de dubla sa formărie - ca absolvent al Facultății de Teologie "Andrei Șaguna" din Sibiu și al Facultății de drept "Nicolae Titulescu" din Craiova, autorul tratează și teme ca: Disciplina preotului în parohie, familie și societate, Demisia din preotie, Căsătoriile mixte în trecut și problematica lor actuală, Dreptul sub Justinian (sec. VI). Ambele cărți au apărut cu binecuvântarea I. P.S. dr. Vasile Costin, Arhiepiscopul Târgoviștei.

Redactor-editor
Vera Maria Neagu